

VAASAN AMMATTIKORKEAKOULU
UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Petra Pyy

TULLIVARASTON PERUSTAMINEN JA YLLÄPITO

Case Duell Bike-Center Oy Ab

Liiketalous
2017

TIIVISTELMÄ

Tekijä	Petra Pyy
Opinnäytetyön nimi	Tullivaraston perustaminen ja ylläpito
Vuosi	2017
Kieli	Suomi
Sivumäärä	54 + 3 liitettä
Ohjaaja	Leena Pommelin-Andrejeff

Opinnäytetyö tehtiin maahantuonti- ja tukkuliike Duell Bike-Center Oy:lle, joka harkitsee yksityisen tullivaraston perustamista. Tullivarastointi on taloudellisesti vaikuttava tullimenettely, jossa tullaamatonta tavaraa voidaan varastoida luvallisessa tilassa. Työn tutkimusongelmana oli miten yksityinen tullivarasto perustetaan ja tavoitteena oli tutkimuskysymyksiin vastaamalla luoda selkeä kuvaus yksityisen tullivaraston perustamisprosessista sekä tullivarastomenettelystä toimeksiantaja yrityksen näkökulmasta.

Työ koostuu johdannosta, teoriasta ja empiirisestä osuudesta. Tutkimuksen teoreettinen viitekehys muodostuu tullivarastomenettelystä sekä yksityisen tullivaraston perustamisesta. Työn teoreettisessa osassa kuvattiin miten tullivaraston käyttö muuttaa yrityksen maahantuontiprosessia sekä mitä vaatimuksia EU:n yhtenäinen lainsäädäntö ja kansallinen tullilainsäädäntö asettavat tullivarastoinnille. Teoreettinen aineisto koottiin alan verkkolähteistä sekä kirjallisuudesta. Tutkimus toteutettiin kvalitatiivisena tutkimuksena ja tutkimusaineisto kerättiin teemahaastatteluilla kuudelta tullivarastoinnin kanssa työskentelevältä henkilöltä.

Tutkimustulokset osoittivat, että yksityisen tullivarastoinnin perustaakseen yrityksen tulee täyttää Tullin asettamat vaatimukset muun muassa varastointitilojen ja kirjanpidon suhteen. Tullivarastointi sopii yritykselle, joka haluaa lykätä tuontitullausta lähemmäksi myyntihetkeä tai jälleenviedä tavarat tullaamatta niitä Suomeen.

ABSTRACT

Author	Petra Pyy
Title	Establishing and Maintaining a Bonded Warehouse
Year	2017
Language	Finnish
Pages	54+3 Appendices
Name of Supervisor	Leena Pommelin-Andrejeff

This thesis was made for Duell Bike-Center Oy, a company which imports and wholesales spare parts and accessories for motor vehicles. The company is considering establishing a bonded warehouse. A bonded warehouse is a secured area supervised by customs in which dutiable imports can be stored without paying duties. The objective of this research was to find out how a bonded warehouse is established and to create a description of the utilization of a bonded warehouse.

The theoretical framework of reference consists of establishing a bonded warehouse and using a bonded warehouse as a type of custom clearance. The theoretical study of the thesis covered how establishing a bonded warehouse changes the import process and what requirements the EU and Finnish national customs legislation set for a bonded warehouse. The study was executed as qualitative research and the research material was collected by interviewing six persons who work with bonded warehouse processes.

The research results showed that business must fulfill specified requirements set by the Finnish Customs and legislation before establishing a bonded warehouse. According to the results a business that wants to postpone the payment of import duties and taxes or business that re-exports the goods can benefit greatly from the usage of a bonded warehouse.

Keywords Bonded warehouse, import, duty-free warehouse

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ

ABSTRACT

1. JOHDANTO.....	8
1.1 Tutkimusongelma ja -kysymykset	8
1.2 Tausta ja toimeksiantajayritys.....	9
1.3 Tutkimuksen rakenne	10
2. TUONTIPROSESSI	11
2.1 Tullaus.....	12
2.1.1 Tulliselvitys.....	13
2.1.2 Maksut.....	14
3. TULLIVARASTOINTI.....	16
3.1 Tullivarastojen luokittelu	17
3.2 Yhteisvarastointi	18
3.3 Tullivarastoinnin tulli-ilmoitus	19
3.4 Yksinkertaistetut menettelyt	19
3.5 Purkauskasenta ja -tulos.....	21
3.6 Tavaroiden käsittely ja siirtäminen	22
3.7 Menettelyn päättäminen.....	23
4. YKSITYISEN TULLIVARASTON PERUSTAMINEN	25
4.1 Yleisvakuus.....	25
4.2 Varastointilupahakemus.....	26
4.3 Kustannukset.....	28
4.4 Tullivaraston kirjanpito.....	28
5. EMPIIRINEN TUTKIMUS	30
5.1 Teoreettinen viitekehys	30
5.2 Tutkimusmenetelmä.....	32
5.3 Tutkimuksen suunnittelu.....	33
5.4 Tutkimuksen toteutus.....	35
5.5 Haastateltavat	35
6. TUTKIMUSTULOKSET	38
7. JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA	45
7.1 Teoriakytkökset.....	45

7.2 Johtopäätökset.....	46
7.3 Luotettavuus.....	49
7.4 Arviointi.....	50

LIITTEET

KUVIO- JA TAULUKKOLUETTELO

Kuvio 1. Tullivaraston käyttö 31

Taulukko 1. Kansallisen varastovakuuden määrä vakuusluokittain..... 26

Taulukko 2. Haastateltavat 36

LIITELUETTELO

LIITE 1. Erityismenettelyä koskeva lupahakemuslomake 1017s

LIITE 2. Haastattelulomake: käyttävä yritys

LIITE 3. Haastattelulomake: huolinta- ja logistiikkayritys

1. JOHDANTO

Suoritin opintojeni työharjoittelun Duell Bike-Center Oy:ssä, josta sain harjoittelun lopuksi toimeksiannon yksityisen tullivaraston perustamisprosessin selvittämisestä toimeksiantajayrityksen näkökulmasta. Toimeksiantajayritys harkitsee yksityisen tullivaraston perustamista Suomeen, eikä ennestään tunne perustamisprosessin menettelyjä. Tullivarastointi on tullikoodeksin 84 artiklan toisen jaon mukaisesti taloudellisesti vaikuttava suspensiomenettely, jolla voidaan lykätä tuontitullien ja verojen maksamista säilyttämällä tullaamatonta tavaraa sille varatussa varastossa. Tullivarastointimenettelyä käytettäessä tullimaksut tulevat maksettavaksi vasta, kun tavarat maahantullataan. Taloudellisesti vaikuttavat suspensiomenettelyt ovat luvanvaraisia ja luvan saamiseksi hakijan tulee täyttää Tullin asettamat vaatimukset. (Sneck 2002, 47)

1.1 Tutkimusongelma ja -kysymykset

Työn tavoitteena on tutkia ja selvittää yksityisen tullivaraston perustamiseen liittyvät lupamenettelyt, ylläpidon prosessit sekä käyttöönoton vaikutukset toimeksiantajayrityksen näkökulmasta. Tavoitteena on, että mahdollisesti myös muut yksityisen tullivaraston perustamista suunnittelevat yritykset voisivat hyötyä tutkimuksesta. Työn tutkimusongelmana on miten yksityinen tullivarasto perustetaan, ja siihen haetaan vastauksia seuraavilla tutkimuskysymyksillä:

- Millaisia lupamenettelyjä tullivaraston perustaminen vaatii?
- Miten tullivaraston käyttöönotto vaikuttaa yrityksen prosesseihin?
- Mitä yrityksen tulee ottaa huomioon tullivarastoinnissa?

Tutkimuskysymyksiin haetaan vastauksia perehtymällä alan teoriaan, lainsäädäntöön ja Tullin asiakasohjeisiin sekä toteuttamalla kvalitatiivinen tutkimus, jossa aineistonkeruumenetelmänä on teemahaastattelu. Tutkimuksen aihe on rajattu koskemaan ulkokauppaa, eli Euroopan unionin ulkopuolisten maiden kanssa käytävää

kaupankäyntiä. Rajauksen ulkopuolelle jää yhteisökauppa, eli Euroopan unionin jäsenmaiden välillä tapahtuvaa kauppa, jossa sovelletaan vapaan liikkuvuuden periaatetta, eli tuonti- ja vientitullaukset sekä rajaverotus on poistettu. Rajauksen ulkopuolelle jää myös tullivaraston taloudellinen kannattavuus. (Logistiikan maailma 2017 a)

1.2 Tausta ja toimeksiantajayritys

Duell Bike-Center on vuonna 1983 perustettu vene-, moottoripyörä-, moottorikelkka-, mopo-, ja mönkijätarvikkeiden ja -varaosien maahantuonti- ja tukkuliike. Tuotevalikoimaan kuuluvat myös ajovaatteet, lasketteluvarusteet sekä vapaa-ajan varusteet. Toimeksiantajayrityksen asiakkaita ovat jälleenmyyjät Suomessa, Ruotsissa ja Virossa. Viime vuosina yrityksen markkina-alue on laajentunut myös Norjaan ja Venäjälle. Duell Bike Centerillä on AAA Gold Dun and Bradstreet -luotto- luokitus ja yrityksellä on tytäryhtiö Ruotsissa. Vuonna 2016 konsernin liikevaihto oli 39 miljoonaa euroa. (Taloussanomat 2016)

Toimeksiantajayritys harkitsee tullivaraston perustamista yrityksen päävaraston tiloihin Suomeen. Yrityksellä ei ole aikaisempaa tietoa tullivaraston perustamiseen liittyvistä toimenpiteistä. Yritys maahantuo tuotteitaan ympäri maailmaa. Liikevaihdollisesti tuotteista noin 40 % tuodaan EU:n ulkopuolelta. Normaalisti maahantuodessa näistä tuotteista maksetaan tullit ja verot tullauksen yhteydessä. Nämä kulut kohdennetaan tuotteelle ja lasketaan mukaan tavaran arvoon jo varastoinnin ajaksi. Tuotteeseen siis sitoutuu pääomaa varastoinnin ajaksi ennen kuin tuotteesta saadaan myyntituloja kattamaan maahantuonnin aiheuttamat menot.

Maahantuonnin yhteydessä maksettavien verojen ja tullien lisäksi yritys voi joutua toimituslausekkeesta riippuen maksamaan tulleja viedessään tavaroita EU:n ulkopuolelle. Näin yritys voi joutua maksamaan tullit tuotteesta kahteen kertaan, mikä vaikuttaa tuotteen myyntihintaan ja sen kautta myös yrityksen kilpailukykyyn EU:n ulkopuolisilla markkinoilla. Tullivarastoinnin käytöllä yritys pystyisi välttämään

tullimaksujen maksamisen Suomeen sekä madaltamaan tavaroiden varastointiarvoa.

1.3 Tutkimuksen rakenne

Opinnäytetyö koostuu johdannosta, teoriasta sekä empiirisestä tutkimuksesta. Työssä on seitsemän lukua; johdanto, tuontiprosessi, tullivarastointi, yksityisen tullivaraston perustaminen, empiirinen tutkimus, tutkimustulokset sekä johtopäätökset ja pohdinta. Johdannossa tutustutaan työn tavoitteeseen, tutkimusongelmaan ja -kysymyksiin sekä toimeksiantajayritykseen.

Työn teoriaosuus koostuu kolmesta luvusta. Ensimmäinen teoreettinen luku käsittelee yleisesti maahantuontiprosessia, kun tullimenettelynä on luovutus vapaaseen liikkeeseen. Toisessa luvussa käydään läpi tullivarastoinnin termistöä ja tullivarastointia tullausmenettelynä. Kolmannessa luvussa käsitellään tullivaraston perustamiseen tarvittavia lupia ja toimenpiteitä sekä ja kirjanpidollisia vaatimuksia.

Tutkimuksen empiirinen osuus koostuu kolmesta luvusta. Ensimmäisessä empiirisessä luvussa käsitellään empiirisen tutkimuksen tutkimusmenetelmiä, aineistonkeruumenetelmiä, toteutusta ja haastattelulomakkeita. Empiirinen tutkimus toteutettiin kvalitatiivisena tutkimuksena. Tutkimuksen aineistonkeruumenetelmänä on puolistrukturoitu teemahaastattelu ja tutkimusjoukkona ovat yksityistä tullivarastoa käyttävät yritykset sekä huolinta- ja logistiikka alan yritykset, jotka tarjoavat tullivarastointia palveluna. Toisessa empiirisessä luvussa analysoidaan haastattelujen tuloksia. Viimeisessä luvussa tehdään johtopäätelmät ja pohditaan tutkimuksen onnistumista sekä luotettavuutta.

2. TUONTIPROSESSI

Tässä luvussa tarkastellaan maahantuontiprosessia sekä maahantuontiin liittyviä toimenpiteitä, kun tullausmenettelynä on luovutus vapaaseen liikkeeseen. Maahantuonnilla tarkoitetaan tavaroiden tuontia Euroopan unionin ulkopuolelta. Suomi kuuluu Euroopan unionin lisäksi sen muodostamaan tulli- ja veroalueeseen. Nämä alueet eivät kuitenkaan ole identtiset alueet; eräät jäsenmaiden alueilla sijaitsevat alueet voivat kuulua yhteisön tullialueeseen kuulumatta kuitenkaan veroalueeseen. EU:n tullialueella sovelletaan yhteistä tulli- ja kauppapolitiikkaa, ja yhteisön jäsenmaat kohdistavat samoja kauppapoliittisia toimenpiteitä alueen ulkopuolisiin, eli kolmansiin maihin. Kauppapoliittisia toimenpiteitä ovat muun muassa tuonnin valvonta, määrälliset rajoitukset, tullimaksut, tullivapautukset, suspensiotullit, polkumyntisäännökset, tasoitustullit, kiintiöt, viennin valvonta, tullietuudet ja GSP -järjestelmä. (Melin 2011, 252)

EU:n veroalueella puolestaan verotusta on yhtenäistetty, eli yhteisön alueella sovelletaan yhteistä arvonlisä- ja valmisteverotusta. Maahantuontiprosessin menettelyt siis riippuvat siitä kuuluuko kauppatavaran alkuperämaa Euroopan unioniin, tullialueeseen tai veroalueeseen. Ulkokaupaksi luetaan myös tavarantoimittajan EU:n tullialueelta, mutta veroalueen ulkopuolelta (Hörkkö, Koskinen Laitinen, Mattsson, Ollikainen, Reinikainen & Werdermann 2010, 68–71)

Norja, Islanti, Sveitsi ja Liechtenstein kuuluvat vapaakauppaa edistävään järjestöön EFTA:aan. EFTA-maat, Sveitsiä lukuun ottamatta, ja Euroopan unioni muodostavat Euroopan talousalueen eli ETA:n. ETA laajentaa Euroopan unionin yhteismarkkinat Norjaan, Islantiin ja Liechtensteiniin, joten näiden maiden välillä käytävää kauppaa on helpotettu. ETA kuitenkin ole tulliliitto, joten tuotteet on tullattava, eikä EFTA-maiden rajatarkastuksia ole poistettu. (Efta 2017)

2.1 Tullaus

Ulkokaupassa maahantuotava tavara on tullattava, kun se saapuu EU:n tullialueelle. Tullauksen yhteydessä Tulli kantaa tavaroista tullimaksut, arvolisäverot, tuontiveron sekä muut mahdolliset maksut, jotka määräytyvät tavaran tullinimikkeen, alkuperän ja tullausarvon perusteella. Tullauksessa tarvittavia asiakirjoja ovat kauppalasku, tullausarvoilmoitus ja tulli-ilmoitus. Lisäksi EU-säädösten tai tullisopimusten vaatiessa voidaan tarvita alkuperätodistus, tuontilisenssi, lähtömaan vientilisenssi, GSP-todistus, käsityötodistus tai lupa taloudelliseen tullimenettelyyn. (Logistiikan maailma 2017 b)

Unionin ulkopuolelta tuotavista tavaroista on annettava turvatiedot, eli kuljetus-, tavara-, ja reittitiedot, ennen kuin ne saapuvat yhteisön tullialueelle. Rahdinkuljettajan on annettava turvatiedot määrääjässä ennen saapumista EU:n alueelle saapumisen yleisilmoituksena (IE315) sähköisesti Tullin AREX-järjestelmään. Saapumisen yleisilmoitus annetaan kaikista tavaroista, vaikka niitä ei purettaisikaan EU:n alueella. Poikkeuksia ovat erillisen sopimuksen määrittelemät Sveitsi ja Norja, joista saapuvista tavaroista ei tarvitse antaa turvatietoja. (Tulli 2017 b)

Mikäli tavara jatkaa tullaamattomana ensimmäisestä saapumismaasta toiseen yhteisön tullialueella sijaitsevaan maahan, on rahdinkuljettajan annettava seuraavaan tullitoimipaikkaan yleisilmoitus (IE344) tullaamattomista tavaroista väliaikaista varastointia varten. Yleisilmoitus on annettava viimeistään saapumista seuraavana päivänä tavaroista, jotka saapuvat meri- tai lentoteitse toisista EU-maista. Rauta- ja maantiekuljetuksissa yleisilmoitusta ei tarvitse antaa vaan pelkkä saapumisen yleisilmoitus riittää. Yleisilmoitusta voidaan käyttää myös yhteisöaseman ilmoittamiseen. Jos Suomeen saapuneesta tavarasta on annettu saapumisen yleisilmoitus ja esittämisilmoitus Suomen tullille, niistä ei tarvitse enää antaa erillistä yleisilmoitusta, vaan saapumisen yleisilmoituksen status muuttuu hyväksytyin esittämisilmoituksen myötä yleisilmoitukseksi. (Tulli 2017 c)

Tavarat on esitettävä tullille muuten kuin maanteitse saapuvissa kuljetuksissa sähköisellä esittämisilmoituksella (IE347) Tullin AREX-turvatietoilmoituspalveluun. Rahdinkuljettaja on vastuussa myös esittämisilmoituksen antamisesta. Maantielikenteessä tavarat esitetään kuljetusasiakirjoilla ja saapumisen yleisilmoituksen MRN-numerolla rajatullille. Esittämisen perusteella Tulli ilmoittaa, mikäli se haluaa kohdistaa tavaroihin tullitarkastuksia yleisilmoitustietojen perusteella, sekä antaa luvan tuoda tavarat EU:n alueelle. Tavaroille voidaan osoittaa tulliselvitysmuoto vasta hyväksytyin esittämisilmoituksen jälkeen. Hyväksytyin esittämisilmoituksen jälkeen tavaroilla on väliaikaisesti varastoitujen tavaroiden asema, kunnes ne tulliselvitetään. Tavarat voidaan myös purkaa väliaikaiseen varastoon, mikäli niitä ei tulliselvitetä heti. (Tulli 2017 c)

2.1.1 Tulliselvitys

Maahantuodut tavarat ovat tullivalvonnassa, kunnes niistä annetaan tulliselvitys. Tulliselvitysmuoto vaikuttaa tavaroiden tullioikeudelliseen asemaan ja kertoo Tullille mitä tavaroille tulee tehdä. Tulliselvitysmuotoja on viisi:

1. asettaminen tullimenettelyyn
2. siirtäminen vapaa-alueelle tai vapaavarastoon
3. jälleenvienti yhteisön tullialueelta
4. hävittäminen tullivalvonnassa
5. valtiolle luovuttaminen. (Logistiikan maailma 2017 c)

Yleisin tulliselvitysmuoto on asettaminen tullimenettelyyn. Tullimenettelyillä voidaan muuttaa tavaroiden tullioikeudellista asemaa ja vapauttaa tavarat tullivalvonnasta. Tullimenettelyjä on tuonnissa kuusi:

1. luovutus vapaaseen liikkeeseen
2. passitus
3. tullivarastointi
4. sisäinen jalostus
5. ulkoinen jalostus
6. väliaikainen maahantuonti. (Logistiikan maailma 2017 c)

Meritse saapuneet tavarat on tulliselvitettävä 45 päivän kuluessa, ja muilla tavoin kuljetetut tavarat 20 päivän kuluessa yleisilmoituksen antopäivästä. Tulli-ilmoituksessa ilmoitetaan tullikoodein mihin tullimenettelyyn tavara luovutetaan ja koodit varmistavat, että verot ja tullimaksut kannetaan oikein tullauksen yhteydessä.

Tulli tarjoaa yksityisille ja yrityksille sähköisen tuonti- ja vienti-ilmoituspalvelun. Tulli-ilmoituksen voi antaa myös luvanalaisella EDI-sanomalla tai paperisella SAD-lomakkeella. Sähköinen tullauseritys annetaan yksivaiheisesti täydellisenä, eli siinä ilmoitetaan kaikki lähetyksen tullinimikkeet ja tullauservot. Tulli-ilmoituksen voi antaa myös yksinkertaistetulla ilmoituksella, eli puutteellisella ilmoituksella tai kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä, jotka ovat luvanvaraisia menettelyjä.

Mikäli Tulli ei löydä ilmoituksesta puutteita tai vaadi tavara- tai asiakirjatarkastusta, se vastaa ilmoitukseen samanaikaisesti sekä luovutus-, että tullauservösanomilla, jotka luovuttavat tavarat vapaaseen liikkeeseen EU-alueelle. Näin kolmannesta maasta maahantuodut ja tullatut tavarat saavat yhteisöaseman, jolloin niitä voi siirtää ja myydä EU:n alueella vapaasti. Tulliviranomainen voi ottaa tavarat haltuunsa tai hävittää sen, mikäli tavaraa ei aseteta säädettyssä ajassa tullimenettelyyn. (Melin 2011, 257–259)

2.1.2 Maksut

Kun tavaroita tuodaan EU-maiden ulkopuolelta, niistä kannetaan tariffin mukainen tullimaksu, elleivät tariffikiintiöt, etuuskohtelut tai tullisuspensiot madalla tai poista tullia. Tavarasta kannettava tulli määräytyy sen mukaan, mihin tullinimikkeeseen tavara luokitellaan. EU-jäsenmaat soveltavat yhteistä TARIC-tullinimikkeistöä kaikkiin maahantuotaviin tavaroihin. TARIC-tullinimikkeistö perustuu maailman tullijärjestön yhtenäistettyyn tavarankuvaus- ja koodausjärjestelmään. (Melin, 2011, 253)

Yleensä tulli on arvotulli, joka lasketaan prosentuaalisesti tavaratullauservosta. Joissain tapauksissa tulli voi olla myös paljoustulli, esimerkiksi kilojen mukaan. Tullauservo määräytyy tavaratullauservosta, johon lisätään ulkomaiset

rahti- ja huolintakulut sekä vakuutusmaksut kuljetussopimuksen mukaisesti. Rahtikulut lasketaan siihen asti, kun tavara saapuu ensimmäisen kerran EU-alueelle ja tulliviranomaisille tulee voida todistaa ensimmäinen saapumispaikka EU:n alueelle. Tavallisen tullin lisäksi voi joutua maksamaan ylimääräistä lisätullia, tasointus- tai polkumyyntitullia, mikäli tuotu tavara haittaa EU-maiden omaa tuotantoa tai sisäkauppaa. (Tulli 2017 d)

Tullimaksujen lisäksi myös arvonlisävero tulee maksettavaksi tullauksen yhteydessä EU:n veroalueen ulkopuolelta maahantuodessa. Arvonlisäveron perusteena on tavaran tullausarvo, johon lisätään kuljetus- ja vakuutuskustannukset ensimmäiseen Suomessa sijaitsevaan määräpaikkaan asti. Jos on tiedossa, että tavara kuljetetaan toiseen EU:n jäsenmaahan, sisällytetään veron perusteeseen kustannukset tähän määräpaikkaan asti. Lisäksi veron perusteeseen lisätään tullimaksut, verot, tuontimaksut sekä muut mahdolliset maahantuontiin liittyvät maksut lukuun ottamatta itse arvonlisäveroa. (Tulli 2017 e)

3. TULLIVARASTOINTI

Tässä luvussa käsitellään tullivaraointia tullimenettelynä. Luvussa käydään läpi myös tulli-ilmoittamiseen liittyvät yksinkertaistetut menettelyt sekä AEO-toimijuus. Tullivaraostot ovat tulliviranomaisten tai yhteisössä olevien henkilöiden perustamia ja Tullin valvomia varastoja, joissa varastoidaan tullaamatonta tavaraa. Tullivaraostointi on taloudellisesti vaikuttava suspensiomenettely, koska tullivaraostointimenettelyyn asetettavista tullaamattomista tavaroista ei tarvitse maksaa tuontituloja, eikä niihin sovelleta tuontilisenssejä tai -kiintiöitä. Tullivaraostointia säätelee EU:n tullilainsäädäntö, kansallinen tullilainsäädäntö sekä arvonnlisäverolaki. (Tulli 2017 f)

Tullivaraoston pitäminen on luvanvaraista ja tavaroita saa varastoida ainoastaan tullin myöntämässä luvassa mainituissa osoitteissa. Varaostonpitäjän on sitouduttava noudattamaan lainsäädännössä määrättyjä vastuuta ja toimintatapoja. Tulli valvoo lainsäädännön noudattamista ja tekee säännöllisesti tarkastuksia varastotiloihin sekä kirjanpitoon. Mikäli Tullin määräyksiä tai lainsäädäntöä ei noudateta, voi Tulli määrätä virhemaksun tai kumota varaostointiluvan. (Tulli 2017 f)

Tullivaraostointi sopii esimerkiksi maahantuojalle tai huolintaliikkeelle, jolle ei riitä väliaikaisen varaostoinnin 90 päivän varaostointiaika, tai joka käsittelee tavaraa jollain tavalla varaostoinnin aikana. Keskeisin syy tullivaraoston perustamiselle on tullaamisen lykkääminen, kun tavarasta ei haluta maksaa maksuja maahantuonnin yhteydessä. Tullimaksujen lykkääminen siihen, kun tavara otetaan varastosta, alentaa tavarann varaostointiarvoa ja kohdentaa maahantuonnista aiheutuvat kulut lähemmäs ajankohtaa, jolloin tuotteesta saadaan tuottoja. Tullivaraostoa voidaan käyttää myös jälleenvietävien tavaroiden välivaraostointiin tai tavaroiden tarkistamiseen ennen tuontitullauksen tekemistä. (Tulli 2017 f)

Luvanhaltijalla, eli varaostonpitäjällä, tarkoitetaan henkilöä, jonka nimiin Tulli on myöntänyt yleisvakuusluvan ja tullivaraostoluvan. Luvanhaltija on vastuussa, että

tavarat pysyvät tullivalvonnassa, ja että varastoinnissa noudatetaan tullilainsäädäntöä. Luvanhaltijan tulee myös selvittää kirjanpidon epäselvyydet ja vastata, että luvutusasiakirjan tiedot ovat oikeat. Lisäksi luvanhaltijan tulee valvoa, että tavarat pysyvät varastossa ja ettei niiden jäljitettävyys katkea. (Tulli 2017 g)

Menettelynhaltija, eli varastoonpanija, on puolestaan henkilö, joka tekee, tai jonka nimissä tullivarastoinnin tulli-ilmoitus tehdään. Menettelynhaltija on aina vastuussa tulli-ilmoituksen tietojen oikeellisuudesta. Varastointityypistä riippuen menettelynhaltijan vastuu voi ulottua myös kirjanpitoon. Menettelynhaltijan vastuulla on tulli-ilmoituksen tietojen oikeellisuus ja että se on laadittu säädöksen mukaisesti. Yksityisessä tullivarastossa luvanhaltija ja menettelynhaltija ovat sama henkilö, joten luvanhaltija on henkilökohtaisesti vastuussa kaikista vastuista ja velvoitteista. (Tulli 2017 g)

3.1 Tullivarastojen luokittelu

Tullivarastot jaetaan yksityisiin ja yleisiin tullivarastoihin sen mukaan, kenen tavaroita varastossa varastoidaan ja kuka on luvanhaltija. Yleisessä tullivarastossa kuka tahansa voi varastoida tavaroita, eli menettelynhaltijoita voi olla useita samassa varastossa. Yleisen tullivaraston luvanhaltijana on yleensä logistiikka- tai huolintalan yritys, joka tarjoaa tullivarastointimenettelyn käyttömahdollisuuden palveluna kenelle tahansa. Yleisiä tullivarastoja on kolmea eri luokkaa, joissa menettelynhaltijan ja luvanhaltijan kirjanpidollisen vastuun jakaminen vaihtelee luokittain. (Sneck 2002, 74–75)

Yksityisellä tullivarastolla tarkoitetaan tullin rekisteröidyn asiakkaan omaa käyttöä varten ylläpitämää varastoa, jossa hän varastoi vain omia tavaroitaan. Yksityisessä tullivarastossa luvanhaltija ja menettelynhaltija ovat sama henkilö. Näin ollen kaikki vastuu tavaroiden pysymisestä tullivalvonnassa sekä varastoinnin säädösten noudattamisesta on hänellä. Yksityinen tullivarasto sopii erityisesti yrityksille, jotka hoitavat itse koko varastointiprosessin, kirjanpidon ja tulli-ilmoitukset. (Sneck 2002, 74–75)

Yksityisiä ja yleisiä tullivarastoluokkia on yhteensä kuusi, joilla pyritään erottelemaan luvanhaltijan ja menettelynhaltijan lainsäädännöllisiä rooleja:

- A: Yleinen tullivarasto, josta vastaa luvanhaltija
- B: Yleinen tullivarasto, jossa jokainen menettelynhaltija on vastuussa
- C: Yksityinen tullivarasto, jossa luvanhaltija on sama kuin menettelynhaltija
- D: Yksityinen tullivarasto, jossa sovelletaan tullikoodeksin 112 3. artiklan 3. kohdassa tarkoitettua yksinkertaista menettelyä
- E: Yksityinen tullivarasto ilman erikseen rajattua ja hyväksytyjä tiloja
- F: Yleinen tullivarasto, jonka pitäjänä on tulliviranomainen. (Sneck 2002, 75)

A-, B- ja F-luokan varastot ovat yleisiä tullivarastoja. A- ja B-luokan varastonpitäjänä toimii yleensä logistisia palveluita tarjoava yritys. F-luokan varastoa pitää tulliviranomainen. B-luokan varaston vastuun jakautuminen poikkeaa muista varastoluokista, koska ainoastaan menettelynhaltija on vastuussa velvoitteiden täyttämisestä ja varastointia valvotaan ainoastaan menettelynhaltijan tulli-ilmoitusten perusteella, eikä luvanhaltijalta edellytetä tavarakirjanpitoa. B- ja F-luokan varastoja ei kuitenkaan ole Suomessa. (Sneck 2002, 75)

C-, D- ja E-luokan varastot ovat yksityisiä tullivarastoja. C-luokan varastoon ei sovelleta mitään erityisehtoja tai -menettelyjä. D-luokan varastossa sovelletaan kotitullausmenettelyä, eli tavarat voidaan asettaa tullimenettelyyn kirjanpitomerkinällä. E-luokan varastossa varastointi sallitaan luvassa mainitussa paikassa, vaikka paikkaa ei ole hyväksytty tullivarastoksi. (Sneck 2002, 75)

3.2 Yhteisvarastointi

Tulliviranomaisen luvalla tullivarastossa saa säilyttää myös yhteisötavaroita, vaikka ne eivät saakaan samanlaista veroetuutta kuin tullaamattomat tavarat. Yhteisvarastointi edellyttää, että tavarat kuuluvat samaan kahdeksannumeroiseen alanimikkeeseen tai ovat kaupalliselta ja tekniseltä kuvaukselta samanlaisia. Unionitavaroiden ja tullivarastossa olevien tavaroiden kirjanpito tulee olla eroteltua ja siitä tulee käydä ilmi tavarantoimittajan tullioikeudellinen asema ja alkuperä. (Tulli 2017 h)

3.3 Tullivarastoinnin tulli-ilmoitus

Tavanomaisessa menettelyssä varastoon panon ilmoitus annetaan vakiomuotoisella SAD-lomakkeella, jossa annetaan kaikki tarvittavat tiedot ja lähetetään sähköpostitse Tullin sähköiseen palvelukeskukseen. Tullivarastoinnin ilmoittamiseen käytetään lomakkeen sivuja 6 ja 8. Tulli-ilmoituksen antamisesta ja siihen liittyvistä velvoitteista vastaa luvan mukaisesti joko luvanhaltija tai menettelynhaltija, yksityisessä tullivarastossa kuitenkin aina luvanhaltija. Ilmoitus annetaan menettelyyn asettavassa tullissa, eli useimmiten saapumispaikan tullissa. Ilmoitus voidaan antaa myös etukäteen ennen tavaroiden esittämistä Tullille. Ilmoitus voidaan tehdä piiritullin luvalla myös yksinkertaistetulla ilmoituksella tai kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä. (Tulli 2017 i)

Kaikilla tullivarastoon pano ilmoituksessa olevilla tavaroilla on oltava sama tullimenettelykoodin alkuosa ja saman teknisen tai kaupallisen tavarakuvausten omaavat tavarat on yhdistettävä yhdeksi tavaraeräksi. Tavaraerä tarkoittaa yhtä nimikeriviä koskevaa ilmoituserää. Jos tavaroiden tiedoissa on epäselvyyksiä, voi Tulli vaatia menettelynhaltijaa esittämään esimerkiksi kuljetusasiakirjoja, mutta yleensä SAD-lomake ei vaadi liitteeksi muita dokumentteja. (Tulli 2017 i)

3.4 Yksinkertaistetut menettelyt

Yksinkertaistetut menettelyt ovat luvanvaraisia tulliasiointia tehostavia helpotuksia yrityksille, jotka käyttävät tullin palveluita säännöllisesti. Jos yritys on oikeutettu yksinkertaistettuihin menettelyihin, se voi antaa tulli-ilmoituksen yksinkertaistetulla ilmoituksella tai kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä eli niin sanotulla kotitulauksella. Yksinkertaistettu ilmoitus on hallinnollisella tai kaupallisella asiakirjalla tehtävä tulli-ilmoitus, joka korvaa SAD-lomakkeen käytön. Yksinkertaistetun ilmoituksen tulee kuitenkin sisältää kaikki tulli-ilmoitukselta vaaditut tiedot. Tämä yksinkertaistus tulee poistumaan, kun sähköinen ilmoittaminen otetaan käyttöön myös tullivarastoinnissa. Yksinkertaistettuihin menettelyihin oikeutettu toimija voi olla myös vapautettu tavaroiden esittämisestä. (Tulli 2017 k)

Kirjanpitomerkin käyttäminen edellyttää Tullin lupakeskuksen lupaa ja toimijan tulee täyttää AEOC-kriteerit. Useimmiten kirjanpitoon tehtävää merkintää käytetään, kun tavara saapuu passituksessa vastaanottajan varastoon. Oikeutus ilmoittajan kirjanpitoon tehtävään merkintään ei automaattisesti poista tavaroiden esittämisvelvollisuutta niiden saapuessa varastoon, mutta luvanhaltija voidaan kuitenkin vapauttaa toistaiseksi tavaroiden esittämisilmoituksen antamisesta, kuten useat Suomessa ovat vapautettu. (Tulli 2017 k)

AEO-kriteerit täyttääkseen yrityksellä ei saa olla vakavia tullitai verolainsäädännön rikkeitä viimeisen kolmen vuoden aikana ja sen tulee noudattaa tullivaatimuksia toiminnassaan. Yrityksen tulee myös olla vakaavarainen ja taseen vapaan pääoman määrän sekä maksukäyttäytymisen tulee olla hyväksyttävää. Lisäksi tieto- ja tavaravirtojen jäljitysketjun ja hallinnointijärjestelmän tulee olla hyväksyttävä, kuten myös logistisen ja kirjanpidollisen järjestelmän sekä tietoturva käytäntöjen. Myös sisäisen valvonnan tulee olla riittävää. (Tulli 2017 l)

AEO-kriteerit täyttävä yritys voi hakeutua AEO-toimijaksi, eli valtuutetuksi talouden toimijaksi, jolla on tullaus- ja logistiikkatoimintojen turvallisuustodistus. AEO-ohjelma pyrkii parantamaan EU:n alueella toimivien yritysten yritysturvallisuutta ja tullitoimintaa. AEO-toimijoita on kahdenlaista tyyppiä; AEOC – valtuutettu (Customs Simplifications) on oikeutettu yksinkertaistettuihin menettelyihin ja AEOS-valtuutettu (Safety and Security) on oikeutettu tullitarkastuksien helpotuksiin ja se pyrkii edistämään toimitusketjujen turvallisuutta. AEOS-valtuutus sopii erityisesti kuljetusliikkeitä. AEO-toimijuuden tyypistä riippuen yritys on oikeutettu joko yksinkertaistuksiin tai turvallisuuteen liittyviin helpotuksiin tullitoiminnassaan. Yrityksellä voi myös olla molemmat valtuutukset, eli yhdistetty valtuutus. (Tulli 2017 l)

Edellä mainittujen yksinkertaistettujen menettelyjen ja tullitarkastuksien helpotuksien lisäksi AEOC-toimija on oikeutettu esimerkiksi tullipalveluiden käyttöön sähköisesti kaikkina vuorokauden aikoina vuoden jokaisena päivänä sekä tullin turval-

lisuusasiantuntijoiden tarjoamaan neuvontaan. AEOC-toimija voi myös asettaa tavarointa tullimenettelyyn puutteellisella ilmoituksella, josta voi puuttua asiakirjoja tai tavarointen tietoja, kunhan ilmoituksena käytettävistä asiakirjoista saadaan tavarointen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot. Merkittävä AEOC-toimijalle myönnettävä etu on alennus tuonnin yleisvakuudesta. AEOC-toimijan yleisvakuus on vain 30 % tullivelasta ja arvonnäisäverovelasta joko 0 % tai 30 % riippuen siitä, onko vakuus kansallinen vai EU-laajuinen. AEO-toimijuus voi siis tehostaa yrityksen toimintaa merkittävästi sekä tuoda taloudellista etua. (Tulli 2017 I)

3.5 Purkauskalkenta ja -tulos

Yleensä tavarat saapuvat tullivarastoon passituksessa. Passituksen purkuun tarvitaan valtuutetun vastaanottajan lupa. Valtuutettu vastaanottaja on yksinkertaistetun luvan saanut yritys, joka pystyy ottamaan vastaan T1-passituksella tai TIR-passituksella saapuvia lähetyksiä, yleensä ilman tavarointen esittämistä Tullille. Vastaanotettavista tavarointa on annettava vastaanottoilmoitus ennen tavarointen purkamista. Valtuutettu vastaanottaja saa poistaa sinetit ja purkaa tavarat vasta saatuaan purkauskalkenta Tullilta.

Purettua tavarointa varastoon tulee sille suorittaa purkauskalkenta, jossa luvanhaltija vertaa tullivarastoon saapuneita tavarointa tullilmoituksessa ilmoitettuihin tavarointa. Purkauskalkentassa voi ilmetä alipurettuja tavarointa, eli tavarointa, jotka on ilmoitettu tullilmoituksessa, mutta joita ei ole purettu tullivarastoon, tai ylipurettuja tavarointa, jotka on purettu varastoon, mutta joita ei ole ilmoitettu tullilmoituksessa. Laskentan purkaustulos tulee antaa viimeistään seuraavana päivänä purkamisesta. Tavarat on merkittävä kirjanpitoon purkaustuloksen mukaisesti ja kirjanpitoon on tehtävä selvitys siitä mihin mahdollinen muutos perustuu sekä liitettävä SAD-lomake. (Tulli 2017 j)

Menettelynhaltija oikaisee laskentassa todetut ali- tai ylipurettu tavarat tiedot erillisellä purkaustulosilmoituksella. Purkaustulosilmoitus ja -selvitys annetaan valvovalle tullille. Ylipurettuista tavarointa on lisäksi annettava uusi tullilmoitus, jossa

viitataan aiempaan tulli-ilmoituksen MRN-numeroon ja tavaraeränumeroon. (Tulli 2017 j)

3.6 Tavaroiden käsittely ja siirtäminen

Tullivarastossa varastoitavia tavaroita saa käsitellä tavanomaisilla käsittelyillä, siirtää hetkellisesti pois varastosta sekä korvata vastaavilla tavaroilla. Tavanomaisia käsittelyjä ovat käsittelyt, joilla varmistetaan tavaran säilyminen, valmistellaan tavara jälleenmyyntiä varten tai parannetaan markkinakelpoisuutta, esimerkiksi uudelleen pakkaaminen ja laitteiden testaus. Tavanomaiselle käsittelylle ei tarvitse hakea lupaa, mutta siitä on tehtävä merkintä varastokirjanpitoon. Käsittely ei saa muuttaa tavaran alkuperäistä luonnetta, suorituskykyä tai sen kahdeksannumeroista alanimikettä. Mikäli nämä tavaran ominaisuudet muuttuvat, on tavara asetettava sisäisen jalostuksen menettelyyn. (Tulli 2017 r)

Tullivarastossa olevia tavaroita voidaan siirtää luvassa nimettyjen varastoiden välillä sekä asettamistullitoimipaikasta varastointitiloihin ja varastointitiloista poistumistullipaikkaan ilman erillistä lupaa. Menettelynhaltijan on esitettävä tulli-ilmoitus kolmena kappaleena, kun tavaroita siirretään menettelyyn asettamispaikasta, kuten saapumistullista tai väliaikaisesta varastosta, luvanhaltijan tiloihin. Tulli-ilmoituksen perusteella asettava Tulli päättää edeltävän menettelyn ja vahvistaa tullimenettelyyn asettamisen. Siirto varastointitiloista poistumistullipaikkaan esimerkiksi jälleenvientiä varten tapahtuu tullivarastointimenettelyssä, kunnes tavarat ovat poistuneet unionin tullialueelta. Siirron on päättyttävä 30 päivän kuluessa siitä, kun tavarat on otettu tullivarastosta. (Tulli 2017 s)

Varastokirjanpidon on pysyttävä ajan tasalla tavaroiden sijaintipaikasta ja jäljitysketju ei saa katketa. Tullivarastointimenettelyyn asetettuja tavaroita voidaan myös siirtää erillisellä luvalla väliaikaisesti pois tullivaraston tiloista, esimerkiksi edellä mainittujen tavanomaisten käsittelyjen suorittamiseksi, kuitenkin enintään kolmeksi kuukaudeksi. Kertaluontoista lupaa haetaan operatiivista toimintaa valvo-

valta Tullilta tai lupa voidaan myöntää jo tullivarastoluvassa. Tavaroiden tulee kuitenkin olla siirron aikana koko ajan jossakin tullimenettelyssä ja luvanhaltija on niistä vastuussa myös siirtojen aikana. (Tulli 2017 s)

Korvaaminen vastaavilla unionitavaroilla on myös luvanvaraista ja sen käyttö on rajoitettu eräisiin tuoteryhmiin. Vastaavat tavarat ovat unionitavaroita, joilla on sama kahdeksannumeroinen nimike sekä samat tekniset ominaisuudet ja laatu kuin tavaroilla, jonka ne korvaavat. Kun korvaavaa menettelyä käytetään, vastaavista tavaroista tulee tullaamattomia tavaroita ja korvattavista tavaroista unionitavaroita. Tavarat siis vaihtavat asemaa keskenään. Arvonlisävero tulee kannettavaksi tullaamattomista tavaroista, jotka vastaavien tavaroiden käytön seurauksena muuttuvat unionitavaroiksi. Korvaavien tavaroiden käyttö ei vaadi erityisiä toimenpiteitä, paitsi tapauksissa, joissa tavaroiden jäljitysketju uhkaa katketa tai korvaavat tavarat vaarantavat tullivalvonnan. Korvaavien tavaroiden käytöstä on tehtävä merkintö kirjapitoon. Lupaa vastaavien tavaroiden käyttöön voi hakea jo tullivarastoluvan hakemisen yhteydessä. (Tulli 2017 r)

3.7 Menettelyn päättäminen

Tullivarastointi päättyy, kun tavarat asetetaan seuraavaan tullimenettelyyn, jälleenviedään, siirretään tullin valvonnassa hävitettäväksi tai luovutetaan valtiolle. Varastoinnin päättävä tullimenettely voi olla esimerkiksi luovutus vapaaseen liikkeeseen, jolloin tullit on maksettava tullauksen yhteydessä.

Jälleenvietäessä sähköisen jälleenvienti-ilmoituksen voi antaa henkilö, joka pystyy esittämään tavarat Tullille ja jolla on tarvittavat tiedot tullilmoituksen täyttämiseksi, esimerkiksi luvanhaltija, huolitsija tai kuljetusliike. Vienti-ilmoituspalvelussa valitaan käytettäväksi ilmoitustyyppiksi uusi taloudellisesti vaikuttava ilmoitus. Jälleenviennin luovutus päätös toimii samalla varastosta lastauslupana, joka oikeuttaa ottamaan tavarat fyysisesti pois varastosta. Jälleenvienti-ilmoituksen jälkeen tavarat voidaan asettaa T1- passitusmenettelyyn. Tavarat voidaan myös luovuttaa tullivarastointimenettelyyn, eli toimittaa suoraan asiakkaan tullivarastoon.

Siirrosta on kuitenkin ilmoitettava valvovalle tullille, jotta Tulli voi tehdä tarvittaessa tarkastuksia ennen siirtoa. (Tulli 2017 t)

Mikäli poistumispaikka sijaitsee muualla Suomessa tai toisessa unionimaassa, voidaan tavarat siirtää tullivarastoinnissa poistumispaikkaan ilman erillistä lupaa. Tavarat pysyvät tullivarastointimenettelyssä ja luvanhaltija on vastuussa niistä, kunnes tavarat ovat poistuneet unionin tullialueelta. Poistumisessa esitettävät asiakirjat vaihtelevat kuljetusmuodoittain. Kuljetusliikkeen on annettava meritse, lentäen tai junalla poistuvista tavaroista poistumisen esittämisilmoitus viimeistään kolmantena päivänä lähdön jälkeen. Tämän jälkeen niistä annetaan poistumisilmoitus. Maanteitse kuljettavista tavaroista ei tarvitse antaa esittämisilmoitusta. Luvanhaltijan vastuu ja tullivarastointimenettely päättyvät, kun poistuneista tavaroista on annettu poistumisvahvistettu luovutus päätös. (Tulli 2017 t)

Kirjanpitoon on siis merkittävä tavaroiden fyysinen poistuminen varastosta sekä poistuminen unionin tullialueelta niin, ettei tavaroiden jäljitettävyys katkea. Päätävä tulliselvitysmuoto määrittää mitä tositteita kirjanpitoon on liitettävä. Varastossa otettaessa tavarakirjanpitoon on liitettävä päättävän menettelyn asiakirjat ja viitenumerot, kuten tullin luovutus päätös, MRN-numero, tai jos tavarat hävitetään tullinvalvonnassa tai luovutetaan valtiolle, liitetään kirjanpitoon hävitys- tai luovutustodistus. Merkintä tavaroiden poistamisesta tullivarastosta on tehtävä jo siinä vaiheessa, kun ne fyysisesti otetaan varastosta. Mikäli tavaroita häviää varastoinnin aikana, joutuu niistä maksamaan täydet tullimaksut ja verot. Hävinneistä tai pilaantuneista tavaroista tulisi ilmoittaa heti tullille itse, jolloin välttyy tullauksen yhteydessä maksettavilta virhemaksuilta. (Tulli 2017 t)

4. YKSITYISEN TULLIVARASTON PERUSTAMINEN

Tässä luvussa käsittelen tullivaraston perustamiseen liittyviä toimenpiteitä ja lupia. Yksityisen tullivaraston perustamisprosessiin liittyy paljon huomioitavia seikkoja ja vaatimuksia. Yritys voi hakea tullivarastointilupaa silloin, kun se sijaitsee EU:ssa, sillä on varastointipaikka ja tullivarastointiin soveltuva kirjanpito sekä suomalainen y-tunnus ja yleisvakuuslupa. Luvan saaminen yksityisen tullivaraston perustamiseen edellyttää myös, että varastointi vapaa-alueella, väliaikaisessa tai yleisessä tullivarastossa ei ole tarkoituksenmukaista. Varastointitiloissa ei saa myöskään käydä vähittäiskauppaa. Tullivaraston perustamiseen tarvittavan luvan myöntää piiritullikamari. (Tulli 2017 f)

4.1 Yleisvakuus

Varastointilupaa varten yrityksellä on oltava yleisvakuuslupa. Yleisvakuus voi olla kansallinen tai EU-laajuinen. Kansallinen yleisvakuus on voimassa vain Suomessa ja sen voi yhdistää maahantuonnin, väliaikaisenvarastoinnin ja erityismenettelyjen vakuuksiin passitusta lukuun ottamatta. EU:n laajuinen vakuus kattaa edellä mainittujen lisäksi myös passituksen ja sitä voidaan käyttää kaikissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa. (Tulli 2017 m)

Mikäli yrityksellä ei yleisvakuuslupaa tai jos siihen ei kuulu varastointi, tulee sitä hakea tullin lupakeskukselta. Yleisvakuusluvan hakeminen edellyttää, että yritys kattaa yleisvakuusluvan yleiset ehdot. (Tulli 2017 m)

Varaston viitemäärästä varattava vakuuden määrä vaihtelee vakuusluokittain. Yritykset jaetaan luokkiin BA, BB, BC, BD maksukäyttötymisen ja vakavaraisuuden perusteella. Yrityksellä tulee olla myös riittävät varat suhteessa viitemäärään, eli tullivelan sekä tulli- ja verovastuun määrään. Riittävät varat lasketaan seuraavalla kaavalla:

(Kokonaisviitemäärä – vakuudet) / taseen loppusumma ≤ 2

Riittävien varojen laskemiseksi lasketaan yhteen eri menettelyjen viitemäärät. Tästä määrästä vähennetään tullille toimitetut vakuudet vakuusluokan mukaisesti, ja jäljelle jäänyt vakuudeton viitemäärä jaetaan asiakkaan taseen loppusummalla. Loppusumman on oltava vähintään puolet vakuudettomasta viitemäärästä, jotta varat olisivat riittävät. (Tulli 2017 n)

Luokissa BB, BC ja BD maksukäyttäytyminen on hyväksyttävää ja omavaraisuuden asteet vaihtelevat nolasta kymmenen ylittävään. Vakuusluokassa BA maksukäyttäytymisessä on toistuvia tai vakavia maksuhäiriöitä, omavaraisuusaste on negatiivinen eivätkä varat ole riittävät. Yleisvakuusluokat korvaavat rekisteröidyn luottoasiakkaanluvan sekä passituksen yleisvakuusluvan. (Tulli 2017 n)

Taulukko 1. Kansallisen varastovakuuden määrä vakuusluokittain

Vakuusluokka	BD	BC	BB	BA
Tulli ja valmisteverot	0 %	30 %	50 %	100 %
ALV	0 %	0 %	10 %	0 %

Taulukossa 1. esitellään kansallisen varastovakuuden määrät prosentuaalisesti viitemäärästä. Varastoinnin yleisvakuudessa viitemäärän määrittää varastossa samaan aikaan olevien tavaroiden maksiarvo. Viitemäärän laskemisessa käytetään 24 %:n arvonlisäverovastuuta ja 6 %:n tullivastuuta. Viitemäärään luetaan mukaan myös 30 % keskimääräisistä valmisteveroista, jos tuotteet ovat valmisteveronalaisia. Luvanhaltijan tulee seurata varastonarvoa tarkasti ja huolehtia, ettei tavaroiden arvo ylitä vuosittain ilmoitettavaa maksimiarvoa. (Tulli 2017 o)

4.2 Varastointilupahakemus

Varastointilupaa haetaan Tullin erikoismenettelyä koskeva lupa -hakemuksella (Liite 1). Hakemukseen täytetään hakemustyyppi, maantieteellinen voimassaolo,

hakijan tiedot sekä tavaroita ja tullimenettelyä koskevat tiedot. Tavanomaiseen hakemukseen kuuluu myös kuvauksen antaminen kirjanpidosta ja logistiikkajärjestelmästä. Kirjanpito- ja logistiikkajärjestelmän kuvaukseen kuuluu muun muassa kuvaus sisäisten tavaravirtojen hallinnan tarkastusprosesseista, selvitys siitä, miten tulliviranomainen pääsee käsiksi kirjanpitojärjestelmään sekä kuvaus tietojärjestelmien turvatoimista. Tulli ei edellytä varastotiloilta erillisiä teknisiä vaatimuksia, mutta tiloihin pääsy tulee olla ulkopuolisilta estetty, tilan tulee olla valvottu ja mikäli samassa tilassa säilytetään muuta tavaraa, tulee tavarat erottaa toisistaan esimerkiksi aidalla. Lisäksi hakemukseen on täytettävä asettamis- ja päättämistullipaiikat, vakuustullitoimipaikka, tavaroiden, vastaavien tavaroiden käyttö, unionitavaroiden yhteisvarastointi, käytettävät tunnistetoimenpiteet, syntyvän hävikin määrä sekä vakuuden määrä. Lupahakemuksen täytössä tulee olla tarkkana ja tutustua täyttöohjeeseen, koska kaikkia tietoja ei tarvitse täyttää haettaessa tullivarastoinnin lupaa. Hakemuksen liitteenä on oltava kaupparekisteriote sekä varaston pohjapiirros tai selvitys varastointiin tarkoitetuista tiloista. Hakemus lähetetään sähköpostilla tai postitse Tullin lupakeskukseen. (Tulli 2017 p)

Näiden kuvauksien ja tietojen pohjalta Tulli suorittaa arviointiprosessin, jossa arvioidaan vastaavatko varastotilat, kirjanpito ja logistiikkajärjestelmä luvan saamisen edellytyksiä. Tulli tulee myös tarkastamaan varastointitilat lupaprosessin aikana. Lupaprosessia nopeuttaa hakijan AEO-todistus, jonka saamiseen kirjanpito- ja logistiikkajärjestelmän sopivuus on jo arvioutu. Tullihallitus voi rajoittaa varastointilupaa tai kieltää sen, mikäli varastointi ei edistä vientiä, tuontia tai tuotannollista toimintaa. Lupa voidaan myös peruuttaa, mikäli lupaehtoja ei noudateta tai jos olosuhteet muuttuvat oleellisesti luvan myöntämisestä. (Tulli 2017 p)

Jos varastossa säilytetään erityisiä tavaroita, esimerkiksi vaarallisia aineita, kuten öljyjä, tulee varastointiin olla lupaviranomaisen hyväksyntä. Vaarallisten aineiden varastointi jaetaan vaarallisuuden ja määrän perusteella vähäiseen käsittelyyn, jota valvoo pelastusviranomainen, sekä laajamittaiseen käsittelyyn, jota valvoo Turval-

lisuus- ja kemikaalivirasto. Ilmoitusrajan ylittävistä vähäisestä kemikaalien varastoinnista on annettava ilmoitus vähintään kuukausi ennen toiminnan aloittamista pelastusviranomaiselle, jonka perusteella pelastusviranomainen tarkastaa varastoinnin turvallisuuden sekä antaa ehdot toiminnan harjoittamiselle. (Varsinais-Suomen pelastuslaitos 2017)

4.3 Kustannukset

Tullaamattoman tavaran varastoinnin kulut koostuvat tavaran tarkastusmaksuista, vakuudesta, tullin käyntimaksuista, mahdollisista virhemaksuista sekä lupamaksuista. Tullivarastolupa maksaa 350 euroa ja mahdollinen varastoluvan muuttaminen 140 euroa. Kustannuksia voi syntyä myös varastotilojen ja -ohjauksen muuttamisesta sekä kirjanpitojärjestelmän päivittämisestä Tullin vaatimuksia vastaavaksi. (Tulli 2017 q)

4.4 Tullivaraston kirjanpito

Tullivarastointimenettelyyn asetetuista tavaroista on pidettävä Tullin hyväksymää varastokirjanpitoa. Kirjanpito muodostuu tositteista ja niihin perustuvista kirjanpidon merkinnöistä, joiden avulla Tulli valvoo tavaroiden varastotilannetta, liikkuamista ja tullioikeudellista asemaa (liite 2). Tulli-ilmoitukset, jotka aloittavat ja päätävä tullivarastoinnin ovat tärkeä osa kirjanpitoa. Tavarat on eriteltävä kirjanpitoon tavaraerittäin ja pakkauslajeittain, eikä lukumäärä tai pakkauslaji saa muuttua varastoinnin aikana. Myöskään tavarankuvaus ei saa muuttua varastoinnin aikana, joskin se saa kuitenkin tarkentua. Tarkentuneet tiedot on merkittävä tavarakirjanpitoon, ja tästä aiheutuneet kirjanpidon korjaukset täytyy hyväksyttävä varastoa valvovalla Tullilla. (Tulli 2017 h)

Kirjanpidon tulee olla suomen-, ruotsin- tai englanninkielinen, ja se voidaan hoitaa sähköisesti tai manuaalisesti. Kirjanpidon materiaali on säilytettävä kuusi vuotta sen vuoden lopusta, kun tullivarastointimenettely on tavaran osalta päätetty. Sähköiset asiakirjat on pystyttävä esittämään Tullin pyytäessä esimerkiksi tulosteina. (Tulli 2017 h)

Kirjanpitovelvollinen määräytyy varastotyypin mukaan. Yksityisessä tullivarastossa luvanhaltija on velvollinen pitämään kirjanpitoa ja huolehtimaan siitä, että kirjaukset on tehty oikein, ja että kirjanpito on reaaliaikainen ja tositteet ovat arkistoitu asianmukaisesti. Jos kirjanpito järjestelmä muuttuu luvansaamisesta, tulee Tullin hyväksyä se ennen käyttöönottoa. (Tulli 2017 h)

Kirjanpidosta on käytävä ilmi ainakin seuraavat asiat:

1. Varastointimenettelyyn asettamisessa käytetyn tulli-ilmoituksen viite, varastoon pano numero tai muu vastaava viite ja menettelyyn asettamispäivä
2. Varastointimenettelyä edeltävän ilmoituksen viite
3. Tiedot asiakirjasta tai tulli-ilmoituksen viite, joka päättää varastoinnin
4. Tiedot, joiden avulla voidaan yksiselitteisesti yksilöidä muut merkittävät asiakirjat
5. Tiedot tavaroiden tullioikeudellisesta asemasta ja alkuperästä, mikäli tullamatonta ja unionitavaraa varastoidaan samassa tilassa
6. Tiedot tavaroiden tunnistamiseksi: pakkausten merkit, tunnistenumerot, lukumäärä, laji sekä kaupallinen tai tekninen kuvaus
7. Tavaroiden paljous
8. Tiedossa oleva tilastoarvo
9. Tavaroiden sijainti
10. Tiedot tavaroiden mahdollisista siirroista
11. Tiedot varastoinnin aikaisesta käsittelystä ja mahdollinen uusi tariffiluokittelu
12. Erityistapauksissa tulliviranomaisten pyytämät lisätiedot. (Tulli 2017 h)

Luvanhaltija on velvollinen toimittamaan Tullille varastonmäärityksen, eli reaaliaikaisen tulosteen tavarankirjanpidosta, jossa listataan tullivarastointimenettelyssä olevat tavarat. Varastointiluvassa määritellään miltä ajanjaksolta varastomääritys tulee antaa. Varastonmääritys on annettava kaikilta kuukausilta, vaikka tullivarastointimenettelyssä ei olisikaan tavaroita. (Tulli 2017 h)

5. EMPIIRINEN TUTKIMUS

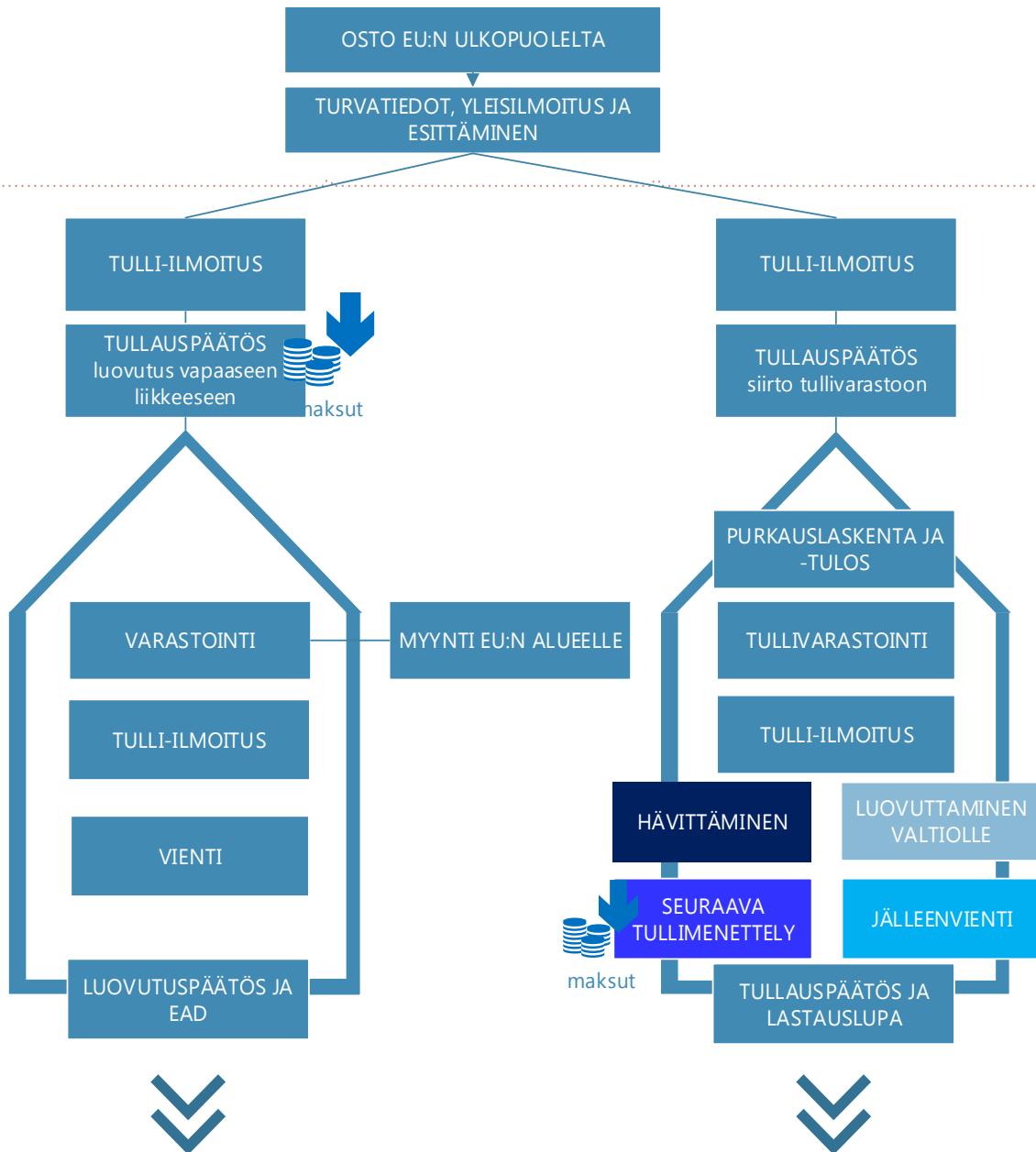
Tässä luvussa käsitellään empiirisen tutkimuksen tutkimusmenetelmiä, suunnitelua ja toteutusta. Lisäksi luvussa esitellään haastateltavat henkilöt ja heidän taustansa tullivarastointiin liittyen. Tutkimus toteutettiin kvalitatiivisena tutkimuksena ja aineistonkeruumenetelmänä oli puolistrukturoitu teemahaastattelu.

5.1 Teorettinen viitekehys

Empiirisen tutkimuksen pohjana toimii työn teorettinen viitekehys eli näkökulma, josta tutkimuksen aihetta tarkastellaan. Teorettinen viitekehys koostuu tullivarastointimenettelystä ja yksityisen tullivaraston perustamisesta.

Tullivarastointimenettely on kuvattu kuviossa 1, jossa selvennetään tullivarastoinnin ja vapaaseen liikkeeseen luovutuksen eroja tullimenettelyinä. Menettelyjen erot tulevat ilmi tullilmoitusta tehtäessä. Tullivarastoinnin tullilmoitus tulee tehdä manuaalisesti SAD-lomakkeella toisin kuin tavallinen tuontitullaus, joka voidaan tehdä lisäksi sähköisessä palvelussa tai EDI-sanomalla.

Suurimmat erot muodostuvat tullimaksujen lykkäämisestä ja tullivaraston käytön tuomista lisävaiheista, kuten purkauskennasta. Tullauspäätöksen saatua tavarat on siirrettävä tullivarastoon, jossa niille on suoritettava purkauskennä. Tavaroiden on pysyttävä tullivarastossa ja luvanhaltijan valvonnassa, kunnes niille saadaan lastauslupa esimerkiksi jälleenvientiä tai vapaaseen liikkeeseen luovutusta varten. Maahantuonnin yhteydessä vapaaseen liikkeeseen luovutettua unionitavaraa voidaan puolestaan liikuttaa yhteisön asemalla vapaasti ilman valvontaa. Mikäli unioniaseman saanut tavara viedään kolmansiin maihin, tulee siitä antaa vienti-ilmoitus. Tavaroiden tullimaksut tulevat kannettavaksi maahantuonnin yhteydessä, jos tullimenettelynä on tullaus vapaaseen liikkeeseen. Tullivarastomenettelyssä olevien tavaroiden tullimaksut tulevat maksettavaksi vasta kun tavara otetaan varastosta uuteen tullimenettelyyn.

Kuvio 1. Tullimenettelyjen erot

Tullivaraston perustaminen vaatii yritykseltä yleisvakuusluvan, sopivat varastotilat, y-tunnuksen ja Tullin vaatimukset täyttävän kirjapidon. Lisäksi yritys voi hakeutua AEOC-valtuutetuksi, jolloin se saa helpotuksia ja voi antaa tulli-ilmoituksen yksinkertaistetulla ilmoituksella tai kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä. Varastotilojen tulee olla ulkopuolisilta suljettu ja valvottu. Kirjanpidosta on pystyttävä tuottamaan

Tullin vaatimia raportteja, kuten varastonmäärityksen, ja sen tulee mahdollistaa reaaliaikainen tavaroiden jäljitysketju. Varastolupaa haetaan erikoismenettelyä koskevalla luvalla, johon tulee liittää kaupparekisteriote ja kuvaus logistiikka- ja kirjanpitojärjestelmästä. Hakemus toimitetaan Tullin lupakeskukseen, jossa Tulli käsiteltyään sen joko hylkää tai hyväksyy hakemuksen.

5.2 Tutkimusmenetelmä

Tutkimusmenetelmät jaetaan kahteen ryhmään; kvantitatiiviseen eli määrälliseen tutkimukseen ja kvalitatiiviseen eli laadulliseen tutkimukseen. Tutkimusmenetelmän tarkka valinta on tärkeää, jotta tutkimuskysymyksiin saadaan vastaukset ja tutkimustuloksesta tulisi luotettava.

Kvantitatiivisessa, eli määrällisessä tutkimuksessa, kerätään laajasta tutkimusjoukosta numeratiivista aineistoa, jota analysoidaan tilastollisin menetelmin. Kvantitatiivinen tutkimus on tulossuuntautunutta ja kerätty aineisto on yleistettävissä ja siitä pyritään häivyttämään kaikki subjektiivinen. Kvantitatiivisen tutkimuksen tavoitteena on antaa kokonaiskuva aineistosta, ja löytää muuttuja-arvoja, sekä tilastollisia yhteyksiä ja niiden merkityksiä tutkimukselle. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 21–22)

Kvalitatiivisella, eli laadullisella tutkimuksella, pyritään ymmärtämään ja tulkitsemaan tutkittavaa ilmiötä. Keskiössä on merkityksen ja kokonaisvaltaisen käsityksen saaminen ilmiöstä tutkittavien subjektiivisten näkökulmien kautta. Aineistoa tulkitaan aina kontekstissa eli asiayhteydessä. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa aineiston ei tarvitse olla suuri, joskus yksikin tutkittava henkilö voi riittää. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa tutkijan tulee ottaa myös tutkimusympäristö, kieli ja kulttuuri huomioon. Lisäksi haastateltavien kokemukset ovat tärkeitä ja tutkimuksessa voidaan käyttää hyväksi kokemustietoa, eli hiljaista tietoa. Kvalitatiivinen tutkimus pohjautuu siihen, että tutkimuksen toistavuus muodostuu uudeksi tiedoksi yhdessä teorian kanssa. (Hirsjärvi & Hurme 2011, 21–22)

Tässä tutkimuksessa hyödynnän kvalitatiivista tutkimusmenetelmää, koska tutkimusongelmana on miten tullivarasto perustetaan ja mitä yrityksen tulisi ottaa huomioon perustamisprosessissa. Näihin kysymyksiin haen vastauksia tullivarastoa käyttävien henkilöiden subjektiivisten kokemusten kautta. Subjektiiviset kokemukset ovat tärkeitä tiedonlähteitä käytännöstä. Yhdistämällä subjektiivisia käytännönkokemuksia teoreettisiin säädöksiin, saan kokonaisvaltaisen kuvan tullivaraston perustamisesta. Kvalitatiivisen tutkimuksen tutkimusjoukon tulee muodostua tarkasti valituista asiantuntijoista, jotta voidaan syventyä haastateltavien kokemuksiin ja näkökulmiin tullivaraston perustamisprosessista, sekä tullivarastoinnin hyödyistä ja haitoista. Lisäksi kvalitatiivisen haastattelun aikana voidaan esittää tarkentavia kysymyksiä haastateltavan kokemuksista ja näin saada parempi kuva syyseuraus suhteista.

5.3 Tutkimuksen suunnittelu

Kvalitatiivisen tutkimuksen suunnittelu alkoi haastateltavien ja aineistonkeruumenetelmän päättämällä. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa aineistonkeruumenetelmänä voi olla kirjallisen aineiston lisäksi havainnointi tai haastattelu. Tässä tutkimuksessa päätettiin hyödyntää haastattelua. Haastattelu voi olla avoin, strukturoitu tai puolistrukturoitu teemahaastattelu. Avoin haastattelu on vapaa keskustelunomainen haastattelu valikoidusta aihepiiristä eikä haastattelijä ohjaile haastattelua. Avoimesta haastattelusta voi muodostua syvähaastattelu, jolloin paneudutaan henkilökohtaisesti haastateltavan asenteisiin ja reaktioihin tutkittavasta asiasta. (Kajaanin ammattikorkeakoulu 2017)

Strukturoitu haastattelu eli lomakehaastattelu, on tarkasti jäsennelty ja kysymykset esitetään kaikille haastateltaville samassa järjestyksessä. Strukturoidulla haastattelulla voidaan saada suuri määrä vertailukelpoista aineisto ja se sopii hyvin kvantitatiiviseen tutkimukseen.

Tähän tutkimukseen valittiin aineistonkeruumenetelmäksi puolistrukturoitu haastattelu. Puolistrukturoitu eli teemahaastattelu sijoittuu avoimen ja strukturoidun

haastattelun väliin. Teemahaastattelun kysymykset kohdennetaan teoreettisen viitekehysten mukaisesti ja kysymykset ovat avoimia, mikä antaa oikeuden haastateltavien vapaalle puheelle, mutta ohjaavat kuitenkin haastattelua teemojen pariin. Puolistrukturoitu haastattelu sopii käytettäväksi silloin, kun halutaan tietoa tuntemattomasta aiheesta. (Hirsjärvi & Hurme 2001, 47–48)

Tutkimukseen muodostui kaksi haastateltavien ryhmää: yksityistä tullivarastoa käyttävät yritykset sekä tullivarastointia palveluna tarjoavat huolinta- ja logistiikkaliikkeet. Tämän perusteella laadittiin erilliset haastattelulomakkeet näille perusjoukoille. Tullivarastoa käyttäville yrityksille suunnatussa lomakkeessa kysymykset kohdennettiin haastateltavan omiin kokemuksiin yksityisen tullivaraston perustamisesta ja ylläpidosta. Logistiikka- ja huolintaliikkeille suunnatussa lomakkeessa kysymykset keskittyivät ammattilaisen tietoon tullivarastoinnista, lupaprosesseista ja tullauksesta.

Lomakkeiden teemat mukailevat työn teoreettisia lukuja. Yksityistä tullivarastoa käyttäville yritykselle suunnatussa haastattelulomakkeessa (liite 2) kartoitetaan ensimmäiseksi haastateltavan ja yrityksen taustatietoja, kuten toimiala ja kuinka paljon haastateltava työskentelee tullivarastoinnin parissa ja kauanko tullivarasto on ollut yrityksen käytössä. Seuraavassa teemassa selvitetään tullivaraston perustamisen taustoja ja haasteita. Kolmannessa teemassa perehdytään tullivaraston käytön kokemuksiin ja sen prosesseihin tuomiin muutoksiin. Viimeisessä teemassa käsitellään tullivaraston tuomia hyötyjä ja haasteita sekä neuvoja perustamista harkitsevalle yritykselle. Haastattelulomakkeeseen muodostui yhteensä 19 kysymystä.

Huolinta- ja logistiikkaliikkeille suunnatun lomakkeen (liite 3) ensimmäisessä teemassa kartoitetaan myös haastateltavan henkilön ja yrityksen taustatietoja. Toisessa teemassa käsitellään tullivarastointia tullimenettelynä sekä yksityisen tullivaraston perustamista. Kolmannessa teemassa keskitytään yksityisen tullivaraston käytön hyötyihin ja haasteisiin sekä neuvoihin mitä perustamista harkitsevan yrityksen tulee ottaa huomioon. Haastattelulomakkeessa on yhteensä 14 kysymystä.

5.4 Tutkimuksen toteutus

Kriteereihin sopivat haastateltavat yritykset löytyivät internetistä hakemalla. Haastateltavat huolinta- ja logistiikkayritykset oli helppo löytää, mutta yksityisiä tullivarastoja pitävien yritysten löytäminen oli haastavaa. Suurimmaksi haasteeksi osoittautui se, että yksityisiä tullivarastoja on Suomessa vähän ja harvat yritykset julkaisevat tietoa tullivaraston pidostaan. Yksityisen tullivaraston käyttäjät löytyivät Tullin tietokannasta sekä soittamalla tullivarastointia mahdollisesti hyödyntävällä alalla toimiviin yrityksiin. Haasteeksi osoittautui myös se, että harvalla yrityksellä oli aikaa tai halua antaa haastattelua.

Monista yhteydenotoista saatiin viisi yritystä, joista kaksi oli huolinta- ja logistiikka-alan yritystä ja kolme yksityistä tullivarastoa käyttävää yritystä. Haastateltavia henkilöitä kertyi yhteensä kuusi, joista kaksi työskentelee samassa yrityksessä. Aineiston kylläntymistä ajatellen kuusi haastattelua osoittautui riittäväksi, koska vastaukset alkoivat toistua, eikä merkittäviä uusia seikkoja ilmentynyt.

Haastatteluun pystyi vastaamaan kasvokkain, puhelimitse tai sähköpostitse, mikäli haastattelu ei muuten sopisi aikataulullisesti. Kysymykset lähetettiin etukäteen tutustuttaviksi haastateltaville ja haastattelut toteutettiin viikoilla 40 ja 42. Kolme haastattelua olivat puhelinhaastatteluja ja kolme toteutettiin paikan päällä. Kaikki haastateltavat eivät osanneet vastata kaikkiin kysymyksiin, mutta kaiken kaikkiaan kysymyksiin saatiin kattavat vastaukset ja haastatteluissa nousi esiin myös seikkoja ja kokemuksia, joita ei ollut kysymyksissä.

5.5 Haastateltavat

Tutkimukseen haastateltavaksi valikoitui tullivarastoinnin kanssa työskenteleviä henkilöitä, jotta haastateltavilla olisi henkilökohtaista kokemusta tullivarastoinnista. Kysymykset muotoituivat haastattelun aikana henkilön osaamista painottaviksi, mutta asiasisältö ja teemat pysyivät samana. Haastateltavat työskentelevät erilaisissa työtehtävissä eri toimialoilla toimivissa yrityksissä, mikä toi erilaisia näkökulmia haastatteluihin. Osa haastateltavissa oli ollut henkilökohtaisesti mukana

perustamisprosessissa ja osa tullut yritykseen myöhemmin töihin, kun tullivarasto oli jo vakiintuneessa käytössä. Taulukossa 2 esitellään yritysten toimialat, jossa haastateltavat työskentelevät sekä haastateltavien ammattinimikkeet.

Taulukko 2. Haastateltavat

Haastateltava	Toimiala	Ammattinimike
A	Kuljetus ja logistiikka	Varastojärjestelmän pääkäyttäjä
B	Elintarvikkeiden maahan- tuonti ja tukkumyynti	Ostopäällikkö
C	Energia ja sähkö	Logistiikkapäällikkö
D	Moottorien ja turbiinien val- mistus	Tullaus ja arvonlisäve- rotiimin esimies
E	Kuljetus ja logistiikka	Varastonpitäjä
F	Kuljetus ja logistiikka	Liikenteenhoitaja

Haastateltava A työskentelee kuljetus- ja logistiikka-alan yrityksessä varastojärjestelmän pääkäyttäjänä ja hänen työtehtäviinsä kuuluu uusien asiakkaiden hankinta. Haastateltava A ei enää nykyisin työskentele päivittäin tullivarastoinnin kanssa, mutta auttaa operatiivisia henkilöitä tullivarastointiin liittyvissä ongelmatilanteissa. Yrityksellä on käytössä yleinen tullivarasto, joka on kuitenkin eksklusiivinen yhdelle menettelynhaltijalle.

Haastateltava B työskentelee ostopäällikkönä elintarvikkeiden maahantuonti- ja tukkuliikkeessä. Haastateltavan työtehtäviin kuuluu vastaaminen tuotevalikoimasta, EU:n ulkopuolelta tulevista tavaroista sekä tullivarastosta. Yrityksellä on ollut yksityinen tullivarasto käytössä noin kahdeksan vuotta ja haastateltava työskentelee tullivarastoon liittyvien asioiden kanssa kolmesta neljään päivää kuukaudessa,

riippuen saapuvista tavaraeristä. Yritys hoitaa itse tullauksen ja hyödyntää yhteisvarastointia.

Haastateltava C työskentelee logistiikkapäällikkönä energia- ja sähköalan yrityksessä. Logistiikkapäällikön työtehtäviin kuuluu operatiivinen hankinta, huolinta ja vastaaminen tullivarastoinnista. Yrityksellä on ollut tullivarasto käytössä noin vuoden.

Haastateltava D toimii tullaus- ja arvonlisäverotiimin esimiehenä ja hänen työtehtäviinsä kuuluu valvoa vienti- ja tuontitullauksen sekä arvonlisäverotuksen lainmukaisuutta, vastata tullivarastoinnin luvista ja työohjeista. Yrityksellä on ollut yksityinen tullivarasto käytössä noin 10 vuotta, jota ennen se hyödynsi yleistä tullivarastointia. Nykyisin varastoja käytetään myös rinnakkain. Huolitsija hoitaa yrityksen tullausprosessin.

Haastateltava E toimii varastonpitäjänä kuljetus- ja logistiikka-alan yrityksessä. Työtehtäviin kuuluu varastokirjanpito ja varastotyö. Haastateltava E työskentelee päivittäin muutamasta tunnista koko päivään yleisen tullivarastoinnin parissa.

Haastateltava F työskentelee liikenteen hoitajana kuljetus- ja logistiikka alan yrityksessä. Hän toimii yrityksen lupaprosessien yhteyshenkilönä Tulliin ja hoitaa EU:n liikennettä. Yritys tarjoaa palveluna yleistä tullivarastoa.

6. TUTKIMUSTULOKSET

Tässä luvussa käsitellään ja analysoidaan haastattelujen tuloksia. Haastattelujen tulokset käydään läpi teemoittain ja vastauksia tulkitaan edellisessä luvussa käsiteltyjen haastateltavan taustatietojen ja yrityksen yleisien tietojen kontekstissa.

Tullivaraston perustaminen

Tullivaraston perustamisen syyt olivat haastateltavilla hyvin samantapaisia. Kaikki yksityisen tullivaraston perustaneet yritykset sekä yleistä tullivarastoa pitävät huolintayritykset mainitsivat perustamisen ja käytön syyksi tullauksien lykkäämisen myöhemmäksi, jotta pääoma ei sitoudu myymättömiin tavaroihin. Perustamisen syitä olivat myös tarve reagoida nopeammin suhdannevaihteluihin, saada joustoa varastotilojen käyttöön, eli varastotilaa niille tuotteille, joita sillä hetkellä tarvitaan enemmän, sekä hajauttaa isojen erien tullauskulut.

Haastateltavan A mielestä yleinen tullivarasto on yksityistä tullivarastoa käyttäjäystävällisempi vaihtoehto, koska menettelynhaltijan ei tarvitse huolehtia yleisvakuumesta ja varastointiprosessin voi ulkoistaa huolitsijalle. Jos yrityksen omat varastointitilat eivät ole riittävät, ja jos yritys haluaa ulkoistaa tullauksen, kannattaa yrityksen harkita yleisen tullivaraston käyttöä. Yleisen tullivaraston käytössä tulee kuitenkin ottaa huomioon varastointikustannukset. Yksityisen tullivaraston perustamisvaiheessa yrityksen kirjanpito ja logistiikkaprosessi tarkistetaan ja Tullille tulee toimittaa lista varastoitavista nimikkeistä.

Haastateltavalla B ei ollut aikaisempaa kokemusta tullivaraston käytöstä ennen tullivaraston perustamista, joten käytäntöjen opettelu vei haastateltavalta ja muulta henkilökunnalta aikaa. Haasteltava C:n ja D:n mielestä perustaminen vaatii uuden varastointiprosessin luomisen mukaan lukien varastotilojen ja turvatoimenpiteiden suunnittelun ja järjestämisen, kirjanpidon avaamisen ja henkilökunnan kouluttami-

sen sekä ohjeistuksien laatimisen. Yritys voi joutua muuttamaan toiminnanohjausjärjestelmää Tullin vaatimuksia vastaavaksi, mikä voi tuoda lisäkuluja ja viedä henkilöstöresursseja muilta toiminnoilta.

Haastateltava E piti tärkeänä, että yritys ottaa jo perustamisvaiheessa huomioon varastoitavan tavaran vaatimukset varastointitiloille ja oman varaston tilojen riittävyyden. Yrityksen tulee myös miettiä haluaako se itse hoitaa tullauksen, vai ulkoistaa sen huolitsijalle.

Haastateltavan F mukaan yleisvakuuden viitemäärä eli varastoarvo kannattaa laskea tarkkaan, jotta se kattaa varmasti kaikki tullivarastoon tulevat erät. Toimitettavan yleisvakuuden määrään vaikuttavat myös prosessikuvauksen tarkkuus ja jäljitettävyys sekä yrityksen varat.

Tullivaraston käyttö

Haastateltavat näkivät tullivaraston käytön työllistävänä, mutta hyödyllisenä. Tullivaraston ylläpito vaatii luvanhaltijalta tarkkuutta ja prosessien tulee olla selkeät koko henkilöstölle, jotta Tullin asettamat vaatimukset pystytään täyttämään. Käytökokemuksissa oli eroja riippuen siitä hoitiko yritys itse tullauksen, kuinka paljon yrityksellä oli kokemusta tullivarastoinnista ja vastasiko haastateltava itse kirjanpidosta.

Haastateltava B:n ja D:n mielestä tullivaraston käyttö työllistää, koska tullausprosessi on manuaalinen ja varastosaldoa tulee seurata tiiviisti, ettei se ylitä yleisvakuuden viitemäärää. Haastateltavan A mielestä tullivaraston käyttö ja ylläpito eivät puolestaan ole työläitä. Haastateltava A näkee tullivarastoinnin vain yhtenä vaiheena tullausprosessissa. Mikäli yritys ei ole aikaisemmin ollut tullivarastoinnin kanssa tekemisissä tai hoitanut tullausta itse, voi toimenpiteiden opettelu kuitenkin viedä haastateltavan A mielestään paljonkin aikaa ja resursseja.

Haastateltava B ja C huolehtivat yrityksiensä tullivaraston kirjanpidosta ja kokivat kirjanpidon haastavana. He kokivat haasteeksi kirjanpidon raporttien tuottamisen ja

Tullin vaatimuksiin vastaamisen. Etenkin aluksi yrityksellä voi olla haasteita saada raportointi sujumaan. Haastateltavan D yrityksessä käytetään yhteistä kirjanpidollista tiedostoa, johon operatiivisen oston osasto ja varastovastaava täyttävät oman osansa. Tämän lisäksi tullauspuolella on oma kirjanpito, johon kirjataan tullivarastoon liittyvät tullitoimenpiteet ja myös varastovastaava pitää omaa tavarakirjanpitoaan. Useat haastateltavat muistuttivat, että kirjanpitäjät ovat henkilökohtaisesti vastuussa kirjanpidon oikeellisuudesta ja että kaikki tarvittavat asiakirjat löytyvät kirjanpidosta.

Haastateltavien B, C ja D yritykset hyödyntävät yksityisessä tullivarastossaan yhteisvarastointia. Heidän mielestään yhteisvarastointi mahdollistaa joustavamman varastoinnin, koska tullivaraston tiloja voidaan hyödyntää myös tullatun unionitavaravaran varastointiin, jos tullaamatonta tavaraa on vähän. Haastateltavien mukaan yhteisvarastossa olevien unionitavaroiden ja tullaamattomien tavaroiden kirjanpito tulee olla erillinen. Lisäksi tullaamattoman tavaravaran tulee olla selvästi merkitty ja fyysisesti erotettavissa unionitavaroista.

Haastateltavat D ja F muistuttivat, että tullivarastoon tulevien tavaroiden passitus tulee aina päättää väliaikaiseen varastoon. Passituksen päättämiseen tarvitaan valtuutetun vastaanottajan lupa ja erillinen sähköinen järjestelmä, joten yrityksen on yleensä käytännöllisintä ulkoistaa passituksen päättäminen huolintayritykselle. Tällöin huolitsija voi perustaa väliaikaisen varaston asiakkaansa tullivaraston tiloihin ja päättää passituksen suoraan sinne, jotta tavaroita ei tarvitse kuljettaa huolitsijan varaston kautta. Passitus voidaan päättää myös huolitsijan varastoon, josta tavarat jatkavat tullivarastointimenettelyssä asiakkaan tullivarastoon.

Tullivarastoinnin hyödyt

Haastateltavien kokemat hyödyt olivat myös hyvin samantapaisia. Tullivarastoinnin tärkeimpinä hyötyinä haastateltavat kokivat tullauksen lykkäämisestä saatavat hyödyt, kuten pienemmät kulut maahantuodessa, joustavuuden sekä jälleenvietyissä tullien välttämisen kokonaan.

Haastateltava A näki yksityisen tullivarastoinnin hyötynä sen, että tavaraa voi varastoida pidemmän aikaa kuin väliaikaisessa varastossa ja luvanhaltija pystyy valvomaan varastoprosessia tarkemmin.

Haastateltava B ja C kokivat yksityisen tullivarastoinnin hyötynä tullien ja verojen maksun lykkäämisen myöhemmäksi ja pääoman sitouttamisen pidemmälle aikavälille. Hyöty tullaamisen lykkäämisestä lähemmäksi tavarán myyntitihettä ja toimitamista korostuu etenkin valmisteveron alaisissa tuotteissa, joissa maksut voivat nousta korkeiksi. Ulkoistetun unionivaraston ja oman tullivaraston yhteiskäyttö on myös laskenut haastateltava B:n yrityksen varastointikustannuksia. Lisäksi tuotteet voidaan myydä suoraan EU:n ulkopuolisen asiakkaan tullivarastoon, joka helpottaa molempien osapuolien tullauksia, tai jälleenviedä, jolloin säästytään tullien maksamiselta Suomeen.

Haastateltavan D mielestä tullivaraston suurin hyöty on varastilojen joustavuudesta saatu kustannushyöty. Myös maahantuonnin kustannuksien siirtäminen lähemmäs myyntitihettä on haastateltavan mielestä merkittävä tullivarastoinnista saatava hyöty.

Haastateltavan E näkee tullivarastoinnin hyötynä mahdollisuuden tullata saapunut tavara pienemmissä erissä silloin, kun ne myydään ja toimitetaan asiakkaalle. Lisäksi tullivarastointi mahdollistaa saapuneiden tuotteiden tarkastamisen ja viallisten tuotteiden lähettämisen tullaamatta takaisin toimittajalle. Hyötynä on myös se, ettei tavaroista tarvitse maksaa tulleja Suomeen, jos asiakkaat sijaitsevat EU:n ulkopuolella, jolloin tavarat voidaan jälleenviedä passituksessa määräraahan.

Haastateltava F:n mukaan tullivarastoinnin hyötyinä ovat kustannussäästöt ja tullimaksujen lykkäys siihen, kun tavara myydään asiakkaalle ja tullataan vapaaseen liikkeeseen. Tavarat ovat tullivarastossa myös nopeasti saatavilla, sitomatta kuitenkaan yrityksen pääomaa, josta on hyötyä esimerkiksi sellaisten tuotteiden myynnissä, joissa on lyhyt, kausittainen kysyntä. Tullivarastosta on hyötyä myös yrityksille, jotka maahantuovat kiintiöiden alaisia tuotteita, koska tavarat voidaan ottaa

tullivarastoon odottamaan kiintiöiden madaltamia tulleja, eikä yrityksen näin ollen tarvitse huolehtia osuuko tuotteiden toimitus kiintiötullien ajankohtaan.

Tullivarastoinnin haasteet

Tullivarastoinnin haasteina yritykset pitivät kasvaneita kustannuksia, kirjanpidon raporttien toimittamista Tullille ja resurssien riittämättömyyttä. Haasteiden kokeminen vaihteli sen mukaan, hoitiko haastateltava henkilö kirjanpitoa itse, oliko tullililmoitusten tekeminen ulkoistettu ja oliko kyseessä yleistä tullivarastointia palveluna tarjoava yritys vai yksityistä tullivarastoa käyttävä yritys.

Haastateltava A näki haasteeksi tullivarastoinnin kustannukset. Tullivaraston ylläpito on normaalia varastoa kalliimpaa, koska kirjanpidon pitäminen ja vastuiden täyttäminen vievät resursseja. Lisäksi mahdollisesti ulkoistetuista prosesseista, kuten tullauksesta ja passituksen päättämisestä, tulee lisäkustannuksia.

Haastateltava B koki aikataulutuksen ja varastohallinnan haasteellisena. Myös varastosta otto, tullauksen tekeminen ja tavaran liikkeelle saaminen voi olla hitauden vuoksi haasteellisia, ja elintarvikealalla toimivan yrityksen tulee aina varautua, että Tulli haluaa tarkastaa tuotteen tullilaboratoriossa. Tullivarastoinnin käytäntöjen opettelu oli myös yksi haastateltavan B kohtaamista haasteista.

Haastateltava C koki kirjanpidon, täydellisten raporttien tuottamisen sekä kommunikoinnin Tullin kanssa haasteeksi. Haasteena oli myös toiminnanohjausjärjestelmän muokkaaminen tullivarastointiin ja Tullin vaatimuksiin sopivaksi, mikä aiheutti lisäkustannuksia perustamisvaiheessa.

Haastateltava D näki haasteena siirtojen järjestämisen yksityisen ja yleisen tullivaraston sekä unionivaraston välillä. Lisäksi haasteena on lupien päivittäminen, kun tullivaraston sijaintia tai tilojen kokoa muutetaan yrityksen tarpeiden mukaan. Lupien päivittäminen vie myös resursseja ja tuo lisäkustannuksia. Lisäksi varastoitavan tavaran ominaisuudet voivat asettaa haasteita mikäli varastoidaan pientä ja helpposti häviävää tavaraa.

Haastateltavan E mukaan riskinä voi olla, että varastoitavan tullinimikkeen tullimaksut nousevat varastoinnin aikana, joskin tämä on epätodennäköistä, koska muutoksista ilmoitetaan hyvissä ajoin etukäteen. Lisäksi haasteena voi olla varastoivan tavaran ominaisuudet, esimerkiksi elintarvikkeiden ja vaarallisten aineiden varastointi aiheuttavat erikoisvaatimuksia varastointitiloille.

Neuvot tullivaraston perustamista harkitsevalle yritykselle

Haastateltava A sanoo, ettei perustamisprosessia saa jäädä pohtimaan yksin, vaan yrityksen kannattaa ottaa yhteys Tullin asiakaspalveluun, josta se saa neuvontaa siitä, miten lupaprosessi etenee.

Haasteltava B muistuttaa, että tullivaraston käyttö vaatii luvanhaltijalta tarkkuutta, jatkuvaa seurantaa ja systemaattisuutta. Myös varastosta oton viive tulee ottaa huomioon, eli toimitusaikoja sovittaessa tulee huomioida, ettei tavaraa välttämättä saa heti varastosta. Kaiken kaikkiaan tullivarastointi on hänen mielestään yksinkertainen prosessi, joka sopii pienillekin yrityksille, joilla on asiakkaita EU:n ulkopuolella eikä tullivarastointia tarvitse pelätä, vaikka se voikin tuntua raskaalta.

Haastateltavat C ja D suosittelevat, että yritys ottaa heti perustamisen alkuvaiheessa yhteyttä Tullin asiakaspalveluun, josta se saa oman asiantuntijan mukaan prosessiin. Oma toiminta kannattaa selventää Tullille, jotta se pystyy asettamaan juuri yrityksen toimintaan sidotut minimivaatimukset kirjanpidolle. Jos yritys haluaa ulkoistaa osan toiminnoista, kannattaa yrityksen kilpailuttaa sellaisia toimijoita, joilla on jo käytössään tullivarasto. Huolitsija on avainasemassa oleva partneri, jolla tulee olla kokemusta ja ammattitaitoa hoitaa ulkoistetut tullivarastoinnin prosessit. Lisäksi varaston todellisen koon tarve kannattaa miettiä tarkkaan, ettei varastoon jää hukkaneliöitä tai varastolupaa jouduta muuttamaan.

Lisäksi varastointi- ja tullausvastaavat tulee miettiä tarkkaan, koska he vastaavat kirjanpidosta, johon tarvitaan erityistä tarkkuutta ja vastuunottoa. Perustamista ei tarvitse pelätä, vaikka se voikin tuntua monimutkaiselta ja olla työllistävää. Tulli tekee perustamisprosessin aikana seurantakäynnin, joka on hyvä tarkastuskohta,

jossa huomataan korjattavat asiat ja mitä on vielä tehtävä vaatimuksien täyttämiseksi.

Haastateltava D suosittelee AEO-toimijuutta, mikäli yrityksellä vain on resursseja siihen. AEO-toimijuuden luvan saaminen on laaja prosessi, joka vaatii yritykseltä kriteerien täyttämistä ja tarkkaa omavalvontaa. AEO-toimijana yritys saa kuitenkin huomattavan edun yleisvakuuden määrästä.

7. JOHTOPÄÄTÖKSET JA POHDINTA

Tässä luvussa esitellään tutkimuksen keskeiset johtopäätelmät sekä pohditaan tutkimuksen luotettavuutta ja työn toimeksiantajalle tuottamaa hyötyä. Työssä tutkittiin miten yksityinen tullivarasto perustetaan ja miten sen käyttö vaikuttaa toimeksiantajayrityksen toimintaan. Keskeiset johtopäätökset mukailevat tutkimukset teoreettisia teemoja.

7.1 Teoriakytkökset

Tutkimuksen alussa toteutetun toimeksiantajan haastattelun perusteella toimeksiantajayritys täyttää tullivarastoinnin perustamisen edellytykset eli yritys sijaitsee EU:ssa, toimitiloissa ei käydä vähittäiskauppaa ja yrityksellä on y-tunnus, yleisvakuuslupa sekä varastointipaikka. Myös taloudelliset edellytykset täyttyvät, koska yritys saisi taloudellista hyötyä tullivaraston käytöstä, eikä varastointi vapaa-alueella tai väliaikaisessa varastossa ole tarkoituksenmukaista. Tullivaraston perustamiselle ei siis ole tullisäädöksellisiä esteitä.

Tullin säädöksen pohjalta kappaleessa 4.1 selvisi, että tullivarastointi edellyttää yleisvakuutta. Yleensä yritys voi vain arvioida tullivaraston maksiarvon, josta vakuuden määrä lasketaan. Yrityksen tuleekin löytää tasapaino arvioidun ja todellisen arvon välille. Suuret saapuvat erät voivat ylittää ilmoitetun maksimiarvon, jolloin ylityksestä tulee ilmoittaa siitä Tullille ja vakuutta on korotettava lisämaksujen välttämiseksi. Varastonarvon tarkkaileminen lisää henkilökunnan kuormaa, joten varaston maksimiarvon arvioinnissa tulisi olla huolellinen ja arvioida varastoarvo mieluummin hieman ylläkanttiin yllätyksien välttämiseksi.

Kappaleessa 3.1 käsiteltyjen luokittelujen perusteella yritykselle sopivia varastoluokkia ovat C, D ja E. Varastoluokka D:ssä tulli-ilmoituksen pystyy antamaan kirjanpitoon tehtävällä merkinnällä. Tämä kuitenkin edellyttää, että yritys täyttää AEOC-kriteerit, jonka toimeksiantaja näkee haasteelliseksi. Toimeksiantajayritys kuitenkin pystyisin pienillä sisäiseen valvontaan tehtävillä muutoksilla täyttämään

AEOC-toimijuuden kriteerit, jolloin se pystyisi hakeutumaan AEOC-toimijaksi ja olisi oikeutettu yksinkertaistettuihin menettelyihin sekä 70 % vakuusalennukseen tullivelan yleisvakuudesta, josta olisi merkittävää hyötyä toimeksiantajan kaltaiselle pk-yritykselle. AEOC-kriteerien täyttäminen olisi toimeksiantajayritykselle puolestaan vaikeampaa, eikä toisi merkittävää hyötyä liiketoiminnan luonteen vuoksi. Mikäli varastoluokka D ei sovi toimeksiantajayritykselle, varastoluokka E voi olla varastoluokkaa C helpompi ja edullisempi vaihtoehto, koska hyväksytyä sijoituspaikkaa ei tarvitse erikseen hyväksyttää tullivarastotilaksi.

Yksityisessä tullivarastossa luvanhaltija on vastuussa kaikista velvoitteista. Haastatteluissa tuli ilmi, että kirjanpito voi olla haasteellista, koska siitä tulee voida tuottaa Tullin vaatimia raportteja ja sen tulee täyttää kappaleessa 4.4 käsitellyt vaatimukset. Yrityksen kannattaisikin miettiä kirjanpidon järjestäminen etukäteen; haluaako yritys pitää tullivaraston kirjanpitoa erillisellä järjestelmällä vai pystyisikö sen yhdistämään nykyiseen toiminnanohjausjärjestelmään. Yrityksen tulee myös löytää kirjanpidolle vastuuhenkilö, joka pystyy tekemään tarvittavan dokumentoinnin ja kantamaan vastuun tietojen oikeellisuudesta henkilökohtaisesti.

7.2 Johtopäätökset

Ennen lupaprosessin aloittamista yrityksen tulisi käydä luvassa tarvittavat tiedot valmiiksi läpi ja miettiä omat resurssinsa. Lupaprosessiin on hyvä varata aikaa ja henkilöstöresursseja. Yrityksen tulee arvioida, haluaako se laittaa kaikki EU:n ulkopuolelta tuotavat tuotteet tullivarastointimenettelyyn vai vain tietyt tuoteryhmät. Kannattavinta voisi olla laittaa tullivarastoon ne jälleenvietävät tuoteryhmät, joista kannattava tulli on korkea ja joita maahantuodaan suuria eriä. Lisäksi kannattaa huomioida tavaran koko ja pakkauslaji. Kooltaan suurempaa ja bulkissa olevaa tavaraa on helpompi varastoida, koska hävikin riski on pienempi ja varastosta ottaessa pakkauslaji pysyy samana kuin varastoon pantaessa.

Tutkimuksessa selvisi, että yrityksen on tärkeää ottaa yhteyttä lupaprosessin alussa Tullin asiakaspalveluun, josta se saa oman asiakaspalvelijan, joka auttaa yritystä

perustamisprosessissa ja vaatimusten täyttämässä. Yrityksen tulee myös laatia kuvaus logistiikka- ja kirjanpito-prosessistaan etukäteen, koska se pitää toimittaa lupahakemuksen liitteenä. Yrityksen kannattaa myös selventää Tullille yleiskuvaus toiminnastaan, jotta Tulli pystyy ohjeistamaan heti alussa oikein millaisia kirjanpito-dollisia raportteja yrityksen tulee tuottaa toiminnastaan.

Toimeksiantajayrityksen kannattaa hakea luvassa oikeutta yhteisvarastoinnille, jotta se pystyy varastoimaan unionitavaroita samassa tilassa. Yhteisvarastointi helpottaa varastotilojen järjestämistä ja tuo joustavuutta varastotilojen käyttöön. Lisäksi kannattaa pohtia minkä toimipaikkojen välillä tavaroita on tarpeen siirtää. Yrityksellä ei ole tarvetta siirtää tuotteita väliaikaisesti pois varastosta, paitsi mahdollisissa poikkeustapauksissa, joten luvassa ei tarvitse mainita kuin siirrot tullipaikkojen ja varaston välillä. Luvassa on mainittava myös siirrot huolitsijan tiloista tullivarastoon, jos yritys ulkoistaa passituksen päättämisen huolitsijalle, joka päättää sen omaan varastoonsa.

Toimeksiantajan päävaraston tiloissa on useita erikokoisia tiloja, jotka sopisivat tullivaraston tiloiksi. Riippuen siitä minkä kokoisen tilan yritys kokee tarvitsevansa, tilat voidaan sijoittaa erilliseen varastotilaan tai rajata aidoilla suuremman varastotilan sisälle. Kaikki yrityksen varastotilat ovat jo käytössä, joten tullivaraston perustaminen vaatii hyllytilojen uudelleen järjestelyä, sekä itse tullivaraston tarpeiston, kuten lukkojen, valvontajärjestelmän sekä mahdollisten hyllyjen ja aitojen hankkimista.

Yritys on tällä hetkellä ulkoistanut tullilmoitusten tekemiset huolitsijalle, mutta haluaisi mahdollisesti alkaa tekemään tullivarastoinnin tullilmoitukset itse. Tullilmoitusten opettelu voi olla haasteellista, jos siitä ei ole aikaisempaa kokemusta. Varastoon panon tullilmoitus tehdään toistaiseksi manuaalisesti, mutta varastoinnin päättävän tullilmoituksen voi tehdä sähköisesti Tullin ilmoituspalvelussa tai EDI-sanomalla. Yrityksen tulee miettiä onko yrityksellä resursseja tullilmoitusten tekemiseen, etenkin kun henkilökunnan kuormitus voi nousta ajoittain korke-

aksi, ja joutuisiko se tekemään sisäisiä uudelleen järjestelyjä tullausprosessin mahdollistamiseksi. Jos tullivarastoon ei saavu usein tavaraeriä eikä tullivaraston ylläpito vie päivittäin useita tunteja aikaa, voi tullauksen tekeminen kuitenkin sujua. Sähköinen ilmoittaminen on tulossa vuoden 2018 lopussa, joka helpottaa tulli-ilmoituksen ja varastoon panon tekemistä. Vaikka toimeksiantaja ulkoistaisikin tulli-ilmoitusten tekemisen, tulee sen huolehtia itse kirjanpidosta.

Toimeksiantajan tulee ulkoistaa passituksen päättäminen huolitsijalle, koska toimeksiantajayrityksellä ei ole valtuutetun vastaanottajan lupaa tai tarvittavaa järjestelmää. Tarkoituksenmukaisinta olisi, jos huolitsija hankkisi väliaikaiseen varastoinnin luvan toimeksiantajayrityksen tiloihin, jolloin passitus voidaan lopettaa suoraan sinne eikä tavaroiden tarvitse käydä fyysisesti huolitsijan varastossa.

Toimeksiantajayritykselle tullivarastoinnin perustamisen hyötyinä on se, ettei yrityksen tarvitse maksaa tullimaksuja ja arvonlisäveroa maahantuonnin yhteydessä, jolloin pääomaa ei sitoudu tuotteeseen ja tuotteelle kohdennettavat kulut ja varastointiarvo laskevat.

Mikäli tavara jälleenviedään EU:n ulkopuolelle, säästyy yritys tullimaksujen maksamiselta Suomeen. Tullien maksamiselta välttyminen voi tehdä tuotteen tai tuoteryhmän jälleenviennin kannattavaksi ja vahvistaa yrityksen markkina-asemaa kolmansissa maissa. On kuitenkin huomioitava, että kannattavaksi voivat tulla määränpäämaan tullimaksut toimituslausekkeesta riippuen.

Sesonkiluontoisten tuotteiden tukkukauppiaana toimeksiantajayritys voi hyötyä tullivarastoista myös, koska tuotteet ovat nopeasti saatavilla. Tullivarastossa olevat kauden tuotteet saadaan nopeasti myyntiin kauden alkaessa ja yhteisvarastointia hyödyntävä yritys pystyisi hyödyntämään tullivarastontiloja joustavasti unionitavaroiden varastointiin, mikäli niillä on enemmän kysyntää.

Jos yksityisen tullivaraston perustaminen tuntuu yrityksestä liian työläältä, kannattaa sen arvioida olisiko kannattavaa ensin hyödyntää yleistä tullivarastoa. Yleisen

tullivaraston menettelynhaltijana yritys saisi samat edut kuin yksityisessä tullivarastossa, mutta velvollisuudet ja vastuut olisivat rajatummalla. Yleisen tullivaraston avulla käyttö ja menettelyt tulisivat tutuksi, jolloin siirtyminen yksityisen tullivaraston käyttöön voisi olla helpompaa, mikäli yritys sitä haluaa. Lisäksi yleisen tullivaraston käyttö mahdollistaisi myös tullivarastoinnin kannattavuuden arvioinnin. Yleisen tullivaraston käytössä yritys kuitenkin menettää varaston ja tavaroiden itsenäisen hallinnan ja käyttökustannukset ovat korkeammat.

7.3 Luotettavuus

Tutkimuksen luotettavuutta arvioidaan tutkimuksen reliabiliteetilla ja validiteetilla. Tutkimuksen reliabelius mittaa tutkimuksen toistettavuutta ja validiteetti tarkoittaa tutkimuksessa käytetyn tutkimusmenetelmän kykyä mitata tutkittavaa asiaa. Kvalitatiivisessa tutkimuksessa on tärkeää tarkastella tehdyn tutkimuksen totuudenmukaisuutta. Kvalitatiivisen tutkimuksen tekijä voi kuitenkin olettaa, että saadut kuvaukset ovat ainutlaatuisia eikä perinteiset luotettavuuden arvioinnit välttämättä näin ollen päde. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 231-233)

Tutkimuksen reliabelius voidaan todentaa, jos eri tutkimuskerroilla saadaan samat tulokset tai jos kaksi eri tutkijaa saavat samat tulokset. Reliabiliteetin saavuttamiseksi haastattelukysymyksien tulee olla yksiselitteisiä ja mitata tutkittavaa asiaa kattavasti. Tutkimusotoksen tulee edustaa perusjoukkoa eivätkä tutkimustulokset saa olla riippuvaisia tutkijasta. Reliabeliutta voidaan arvioida uusintamittauksella tai vertaamalla keskenään kahden tutkijan saamia tuloksia. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 231-233)

Tämän tutkimuksen voidaan katsoa olevan reliabeli, koska voidaan olettaa, että tutkimustulokset olisivat samankaltaiset, mikäli tutkimus uusittaisiin samoille henkilöille. Haastattelulomakkeen kysymykset olivat yksiselitteisiä ja helposti ymmärrettäviä. Myös tutkimusotanta oli tutkimukseen sopiva ja haastateltavat edustivat tullivarastoinnin kanssa työskentelevää joukkoa hyvin. Tutkimuksessa saavutettiin myös saturaatio, eli vastaukset alkoivat toistua, mikä lisää tutkimuksen luotetta-

vuotta. Haastattelut perustuivat tutkittavien henkilökohtaisiin kokemuksiin ja mielipiteisiin, jotka ovat ainutlaatuisia ja voivat ajan myötä myös muokkautua, vaikka niitä ohjaakin kansallinen lainsäädäntö. Tämä voi vaikuttaa tutkimuksen reliabiliteettiin, mikäli tutkimusta uusittaisiin pidemmän ajan kuluttua.

Tutkimuksen validiteetti arvioi kuinka hyvin tutkimuksessa käytetyt menetelmät ja tutkimusstrategia vastaavat tutkittavaa ilmiötä. Tutkimus on validi, jos tutkimusote sopii tutkittavan ilmiön olemukselle ja tutkimusmenetelmillä saadaan vastaukset esitettyihin tutkimuskysymyksiin. Tässä tutkimuksessa saatiin perusteelliset vastaukset kaikkiin tutkimuskysymyksiin, joten sen puolesta tutkimusta voidaan pitää validina. Laadulliset teemahaastattelut tekivät oikeutta tutkittavalle ilmiölle, koska aiheeseen pystyttiin paneutumaan syvällisesti. (Hirsjärvi, Remes & Sajavaara 1997, 231-234)

Tutkimuksen validiteettiin vaikuttaa kuitenkin se, etteivät kaikki haastateltavat osanneet vastata kaikkiin kysymyksiin. Haastatteluista saadut tulokset ovat haastateltavien subjektiivisia kokemuksia, joihin vaikuttavat haastateltavan tausta ja yrityksen toiminnan luonne. Lisäksi tutkimus on rakennettu palvelemaan juuri toimeksiantajayrityksen tarpeita. Näitä ollen myös ulkoinen validiteetti jää vajaaksi, koska tutkimustuloksia on vaikea yleistää suurelle joukolle.

Tutkimuksen aikana nousi esiin kysymys mistä yritysten tullivarastointiin liittyvä tietämättömyys ja käyttämisen haluttomuus johtuvat. Tämä voisi olla sopiva aihe jatkotutkimukselle. Lisäksi tullivaraston materiaalivirtojen ohjausta ja varastonhallintaa voitaisiin tutkia, etenkin tapauksessa, jossa tullivarasto perustetaan olemassa oleviin varastotiloihin.

7.4 Arviointi

Tullin sivut ovat vaikeaselkoiset ja tieto on pirstalaisena, mikä voi vaikeuttaa aiheen kokonaisvaltaista ymmärtämistä. Tämä seikka nousi esiin myös keskusteluissa tullivaraston perustaneiden yritysten kanssa. Tullin lisäksi tietolähteet ja kirjallisuus

tullivarastoinnista on hyvin rajallista, joten tietoa voi olla vaikea löytää. Vaikeaselkoinen tieto ja jähmeä asiakaspalvelu voivat vaikuttaa yritysten halukkuuteen perustaa tullivarastoa. Tullilla olisi hyvä olla selkeä vaiheittain etenevä prosessikuvaus tullivaraston perustamiseen sekä tullivarastointiin erikoistunut asiantuntija, jonka yhteystiedot olisivat suoraan saatavilla. Selkeästi esitetyille tiedolle ja menetelyjen kuvaukselle on siis tarvetta.

Opinnäytetyö tarjoaa tiiviin tietopaketin tullivaraston perustamisesta ja se etenee kronologisessa järjestyksessä. Aihe on toimeksiantajalle ennestään täysin tuntematon, joten se saa opinnäytetyön avulla selkeän kuvan prosessista ja siihen liittyvistä termistöistä. Tutkimus tarjoaa ammattilaisien käyttökokemuksia ja vinkkejä tullivaraston perustamiseen sekä käyttöön. Tutkimuksessa käytettiin ajankohtaista ja luotettavia kirjallisuus- ja internetlähteitä, joten tutkimusta voidaan pitää luotettava kuvauksena tullivaraston perustamisprosessista ja ylläpidosta toimeksiantajayrityksen näkökulmasta. Lisäksi toimeksiantajayritys saa työstä tavarakirjanpidon vähittäisvaatimuksien ohjeet sekä Vaasan Tullin yhteyshenkilöiden yhteystiedot, jotka voivat auttaa yksityisen tullivaraston käyttöönotossa. Näitä tietoja ei ole liitetty tutkimusraporttiin.

Aihepiiri tuntemattomuuden vuoksi tutkimusta oli mielenkiintoista tehdä, mutta toisaalta aihepiirin vieraus edellytti laajan taustatyön tekemisen, jotta prosessit sekä termistö tuli tutuksi, ettei työhön syntyisi asiavirheitä. Haastateltavien löytäminen oli haasteellista, koska tullivarastointia hyödyntäviä yrityksiä on Suomessa suhteellisen vähän. Tutkittavien löydyttyä haastattelut sujuivat odotettua paremmin. Haastattelut täydensivät hyvin tutkimuksen teoriaosuutta ja niissä nousi esiin uusi näkökulmia. Tutkija jää pohtimaan olisiko tulliviranomaisen haastattelu tuonut tutkimukselle lisäarvoa. Tutkimus vastaa kuitenkin kaikkiin tutkimuskysymyksiin ja tuottaa hyötyä toimeksiantajayritykselle ja näin ollen on tutkijan mielestä tutkimus onnistunut kokonaisuus.

LÄHTEET

Efta. 2017. EEA Agreement. Viitattu 6.11.2017. <http://www.efta.int/eea/eea-agreement>

Hakapää S., Huhtala H., Johansson A., Matti Lindholm M. & Paavolainen J. 2016. Kansainvälinen arvonlisäverotus. Helsingin Kamari Oy / Helsingin seudun kauppakamari ja tekijät. Hansaprint Oy. Helsinki

Hirsjärvi S. & Hurme H. 2001. Tutkimushaastattelu. Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Gaudeamus. Helsinki.

Hirsjärvi S., Remes P. & Sajavaara P. 1997. Tutki ja kirjoita. Tammi. Helsinki.

Hörkkö H., Koskinen H., Laitinen P., Margit Mattsson M., Ollikainen J., Reinikainen A. & Werdermann R. Huolinta-alan käsikirja. 2010. Suomen Huolintaliikkeiden Liitto ry. Suomen Spedservice Oy. Hansaprint Oy. Helsinki.

Kajaanin ammattikorkeakoulu. 2017. Haastattelu. Viitattu 15.10.2017. <https://www.kamk.fi/opari/Opinnaytetyopakki/Teoreettinen-materiaali/Tukimateriaali/Aineiston-keruumenetelmat/Haastattelu>

Logistiikan maailma. 2017 a. Yhteisökauppa eli sisäkauppa. Viitattu 28.6.2017. <http://www.logistiikanmaailma.fi/kauppa-tullaus/yhteisokauppa-eli-sisakauppa/>

Logistiikan maailma. 2017 b. Ulkokauppa. Viitattu 28.6.2017. <http://www.logistiikanmaailma.fi/kauppa-tullaus/ulkokauppa/>

Logistiikan maailma. 2017 c. Tulliselvitysmuodot. <http://www.logistiikanmaailma.fi/kauppa-tullaus/ulkokauppa/tulliselvitysmuodot/>

Melin, K. 2011. Ulkomaan kaupan menettelyt: vienti ja tuonti. AMK-Kustannus Oy.

Sneck, T. 2002. Tullilainsäädäntö. Vantaa. Dark Oy.

Taloussanomien. 2016. Yritystiedot: Oy Duell Bike-Center Ab. Viitattu 13.10.2017. <https://www.is.fi/yritys/oy-duell-bike-center-ab/korsholm/2464132-0/>

Tulli. 2017 l. AEO-toimija. <http://tulli.fi/yritysassiakkaat/tullin-asiakkaana/aeo-toimija>

Tulli. 2017 a. Intrastat Suomessa v. 2017. EU-maiden välisen kaupan tilastointi. Viitattu 4.7.2017. <https://tulli.fi/documents/2912305/3324615/Intrastat-opas%202017/9e7b8ce8-7cff-4fe5-bb5c-0ef7f2f94ea1?version=1.1>

Tulli. 2017 b. Saapumisen yleisilmoitus (IE315) Viitattu 21.8.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/saapu-minen-ja-poistuminen/saapumisen-yleisilmoitus>

Tulli. 2017 c. Yleisilmoitus. Viitattu 18.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/saapuminen-ja-poistuminen/yleisilmoitus>

Tulli. 2017 d. Tulli ja arvonlisävero. Viitattu 4.10.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/tuonti/tulli-ja-ar-vonlisavero>

Tulli. 2017 e. Arvonlisävero: Laske maahantuonnin arvonlisävero veron perusteesta. Viitattu 4.10.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/tuonti/laske-maahantuonnin-arvonlisavero-veron-perusteesta>

Tulli. 2017 f. Tullivarastointi. Viitattu 21.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/tul-livarastointi>

Tulli. 2017 g. Varastoinnin termejä. Viitattu 21.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varas-tointi/varastoinnin-termeja>

Tulli. 2017 j. Tullivaraston purkauskalkentä ja purkaustulos. Viitattu 25.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/tullivarastointi/purkaustuloksen-antaminen>

Tulli. 2017 k. Tullivarastoinnin yksinkertaistukset. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kul-jetus-ja-varastointi/tullivarastoinnin-yksinkertaistukset>

Tulli. 2017 m. Yleisvakuus. Viitattu 21.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/vakuudet/yleisvakuus>

Tulli. 2017 n. Vakuutusluokat ja niiden vaatimukset. Viitattu 28.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/vakuudet/vakuusluokat-ja-niiden-vaatimukset>

Tulli. 2017 o. Kansallinen vakuus. Viitattu 28.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/vakuudet/kansallinen-vakuus>

Tulli. 2017 p. Mitä varastoluvan saaminen edellyttää. Viitattu 18.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/mita-varastoluvan-saaminen-edellyttaa>

Tulli. 2017 q. Usein kysyttyä. Viitattu 17.10.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/usein-kysyttya/usein-kysyttya-luvat>

Tulli. 2017 r. Miten tavaraa saa käsitellä varastoinnin aikana. Viitattu 18.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/tulli-varastointi/miten-tavaraa-saa-kasitella-varastoinnin-aikana>

Tulli. 2017 s. Siirrot tullivarastointi menettelyssä. Viitattu 19.10.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/siirrot-tullivarastointimenettelyssa>

Tulli. 2017 t. Varastoinnin päättäminen. Viitattu 19.10.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/tullivarastointi/varastoinnin-paattaminen>

Tulli.. 2017 h. Tullivaraston kirjanpito ja raportit. Viitattu 21.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/tullivaraston-kirjanpito-ja-raportit>

Tulli.. 2017 i. Varastoinnin ilmoitukset ja kirjanpito. Viitattu 21.9.2017. <http://tulli.fi/yritysasiakkaat/kuljetus-ja-varastointi/varastoinnin-ilmoitukset-ja-kirjanpito>

Varsinais-Suomen pelastuslaitos. 2017. Kemikaalien käsittely ja varastointi. Viitattu 21.8.2017. <http://www.vspelastus.fi/varsinais-suomen-aluepelastuslaitos/tarkastuspalvelut/lupa-asiat-ja-ilmoitukset/kemikaalien>

Haastattelut

Nylund D. 2017. Ab Duell Bike-Center Oy. Haastattelu 20.9.2017

LIITE 1

Tyhjennä lomake

Tulosta

HAKEMUS
 Erytymenettelyä koskeva lupa

1 (4)

Tulliviranomainen täyttää

- IPO Lupa sisäisen jalostusmenettelyn käyttöön
 OPO Lupa ulkoisen jalostusmenettelyn käyttöön
 EUS Lupa tietyn käyttötarkoituksen menettelyn käyttöön
 TEA Lupa väliaikaisen maahantuonnin menettelyn käyttöön
 CWP Lupa yksityiseen tullivarastoon
 CW1 Lupa I tyyppin yleiseen tullivarastoon
 CW2 Lupa II tyyppin yleiseen tullivarastoon

1. HAKEMUS

1.1 Hakemustyyppi		1.2 Päätöksen viitenumero
☐ Uusi lupahakemus	☐ Luvan uusiminen	
☐ Luvan muuttaminen	☐ Luvan kumoaminen	
1.3 Maantieteellinen voimassaolo - unioni		
☐ Lupa voimassa kaikissa jäsenmaissa	☐ Lupa voimassa vain Suomessa	
☐ Lupa voimassa vain tietyissä jäsenmaissa		

2. HAKIJAN TIEDOT

2.1 Hakijan nimi	
2.2 EORI-numero	2.3 Haen EORI- rekisteröintiä ☐
2.4 Hakijan osoitetiedot	
2.5 Hakijan edustajan nimi (ilmoitetaan vain, jos hakija käyttää edustajaa)	
2.6 Hakijan edustajan EORI-numero	
2.7 Hakijan edustajan osoitetiedot	
2.8 Hakemuksesta vastaava yhteysthenkilö	2.9 Puhelinnumero
2.10 Sähköpostiosoite	

3. TAVARAA JA MENETTELYÄ KOSKEVAT TIEDOT

3.1 Tavarantoimittajan nimi ja yhteystiedot (ilmoitetaan vain jos haetaan väliaikaisen maahantuonnin lupaa TEA)
3.2 Tullitarkoituksiin soveltuvan pääkirjanpidon tyyppi

LIITE 1

HAKEMUS
Erityismenettelyä koskeva lupa

2 (4)

3.3 Palkka, jossa tullitarkoituksiin soveltuva pääkirjanpito holdetaan tai jossa se on saatavilla				
3.4 Tavarakirjanpidon tyyppi				
3.5 Palkka, jossa tavarakirjanpitoa säilytetään				
3.6 Päätöksen voimaolo (pyydetty) alkamispäivä				
3.7 Ensimmäinen käyttö- tai jalostuspalkka				
3.8 Jalostus- tai käyttöpalkka tai -palkat				
3.9 Asettamistullitoimipalkka (-palkat)				
3.10 Menettelyn päättävä(s) tullitoimipalkka (-palkat)				
3.11 Vakuustullitoimipalkka				
3.12 Menettelyn päättämisen määräaika				
Menettelyyn asetettavat tavarat				
3.13 Tavarankoodi	3.14 Tavarankuvaus	3.15 Tavarankuus	3.16 Tavarankuus	3.17 Tuotto
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				
3.18 Vastaavat tavarat				
3.19 Jalostetut tuotteet				
3.20 Tavaroiden tunnistetiedot				

LIITE 1

3.21 Taloudelliset edellytykset	
1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	
3.22 Yksityiskohtaiset tiedot suunnitellusta toiminnasta	
3.23 Vakuus	
3.24 Vakuuden määrä	
3.25 Oikeuksien ja velvollisuuksien siirto	
☐ kyllä ☐ ei	
3.26 Yksityiskohtaiset tiedot varastoista	
3.27 Unionitavaroiden varastointi	
☐ kyllä ☐ ei	
3.28 Koodeksin 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti kannettavan tuontitullin laskeminen	
☐ kyllä ☐ ei	
3.29 Sisäinen jalostus ennakkovienni (SJ EX/IM)	Jos kyllä, kuukausina ehdotettu määräaika
☐ kyllä ☐ ei	
3.30 Sisäinen jalostus, luovutus vapaaseen liikkeeseen päästötilityksellä	
☐ kyllä ☐ ei	
3.31 Ulkoinen jalostus, vakiovalvontajärjestelmä	koodi
☐ kyllä ☐ ei	
3.32 Ulkoinen jalostus, korvaavat tuotteet	
3.33 Ulkoinen jalostus, korvaavien tuotteiden ennakkotuonti	Jos kyllä, kuukausina ehdotettu määräaika
☐ kyllä ☐ ei	

LIITE 1

HAKEMUS
Erityismenettelyä koskeva lupa

4 (4)

3.34 Ulkoinen jalostus, jalostettujen tuotteiden ennakkotuonti (UU IM/EX) ☐ kyllä ☐ ei	Jos kyllä, kuukausina ehdotettu määräaika [Redacted]
3.35 Tullivarastointi, väliaikainen poisliittäminen ☐ kyllä ☐ ei	
3.36 Tullivarastointi, hävikki [Redacted]	

4. LISÄTIEDOT

Lisätiedot
[Redacted]

5. SUOSTUMUS

5.1 Suostumus julkaisemiseen luvanhaltijoiden luettelossa

kyllä ei

5.2 Suostumus päätöksen toimittamiseen sähköisesti hakemuksesta vastaavan yhteyshenkilön sähköpostiosoitteeseen

kyllä ei

6. ALLEKIRJOITUS

Päivämäärä ja paikka

ppkkvvv
[Redacted]

Allekirjoitus, allekirjoittajan asema yrityksessä ja nimeselvennys

7. LIITTEET

[Redacted]

[Redacted] kpl yhteensä

Tyhjennä lomake

Tulosta

Hakemus toimitetaan:

- sähköpostitse (alkuperäiset dokumentit skannattuna) osoitteeseen lupakeskus@tulli.fi
tai
- postitse osoitteeseen
Lupakeskus
PL 56
90401 OULU

LIITE 2

TAUSTATIEDOT:

1. Yrityksen toimiala:
2. Ammattinimike:
3. Työtehtävät:
4. Paljonko työskentelet tullivarastointiin liittyvien asioiden kanssa:
5. Kauan yksityinen tullivarasto on ollut käytössä?
6. Hoidatteko tullivarastoinnin tullauksen itse?

TULLIVARASTO PERUSTAMINEN:

7. Käyttikö ennen yksityisen tullivaraston perustamista yleistä tullivarastoa tai väliaikaista varastointia?
8. Miksi päätitte perustaa yksityisen tullivaraston?
9. Millaisia haasteita yksityisen tullivaraston perustamisessa oli?

TULLIVARASTON KÄYTTÖ:

10. Hyödynnättekö yhteisvarastointia?
 11. Jos kyllä, millaisia haasteita se on tuonut?
12. Miten yksityisen tullivaraston käyttö on vaikuttanut yrityksenne tullausprosesseihin?
13. Miten yksityisen tullivaraston käyttö on vaikuttanut varastointiprosessiin?
14. Oletteko AEO-toimija?
 15. Jos olette, millaista hyötyä se on tuonut?
 16. Jos ette ole, haluaisitteko olla?

HYÖDYT JA HAASTEET:

17. Millaista hyötyä yksityisen tullivaraston käyttö on tuonut?
18. Millaisia haasteita yksityisen tullivaraston käyttämisessä on ollut?
19. Millaisia vinkkejä antaisitte yksityistä tullivarastoa perustavalla yritykselle?

LIITE 3

TAUSTATIEDOT:

1. Ammattinimike:
2. Työtehtävät:
3. Paljonko työskentelet tullivarastointiin liittyvien asioiden kanssa?

YLEISTÄ

4. Mitä tulee ottaa huomioon verottoman varastoinnin muotoa valittaessa?
(väliaikainen varasto/yksityinen/yleinen tullivarasto)
5. Miten tullivarastoinnin käyttö muuttaa tuonti- ja varastointiprosessia?
6. Miten yleisvakuus toimii käytännössä?

7. Mitä kustannuksia tullivarastointi voi aiheuttaa?
8. Millaiselle yritykselle suosittelisit tullivarastoa?
9. Onko jotain seikkoja jotka voisivat estää tullivaraston käytön?
10. Millaisia haasteita tullivarastoinnin käyttö voi aiheuttaa yritykselle?

YKSITYINEN TULLIVARASTO

11. Miten yleinen tullivarasto eroaa yksityisessä tullivarastosta?
12. Mitä etua yksityisen tullivaraston perustaminen voi tarjota yritykselle?
13. Millaisia haasteita yksityisen tullivaraston perustamisessa ja ylläpidossa voi olla?
14. Millaisia vinkkejä antaisitte yksityistä tullivarastoa perustavalla yritykselle?